

ЦЪРКВАТА НА ИСУС ХРИСТОС НА СВЕТИИТЕ ОТ ПОСЛЕДНИТЕ ДНИ • АПРИЛ 2015 Г.

Лиахона

**Разбиране за
свещената жертва на
Спасителя, с. 34**

Защо да сме слаби не е грях, с. 20

**Как да постигаме успех
по време на семейната
домашна вечер, с. 10, 80**

*„Кой от вас, ако има сто овце, и му се изгуби една от тях, не оставя деветдесетте и девет в пустинята и не отива след изгубената, докле я намери?
И като я намери, вдига я на раменете си радостен“.*

Лука 15:4–5

ПОСЛАНИЯ

- 4** **Послание на Първото Президентство: Президент Монсън призовава за смелост**
От президент Томас С. Монсън
- 7** **Послание за обучение при посещение: Качествата на Исус Христос: без лукавство и лицемерие**

АКЦЕНТИ

- 14** **Духовното влияние на жените**
От Старла Оркамп Бътлър
Влиянието ви като жена се простира извън видимото.

НА КОРИЦАТА

Лице: *Пътят към Емаус*, от Лиз Лемън Суиндъл, да не се копира. Гръб на предната корица: снимка от Джим Джефри. Задна корица, вътрешна страна: фотоилустрация от Коуди Бел.

- 20** **Не е грях да си слаб**
От Уенди Улрич
Научете се как да правите разлика между грехове и слабости и как да превръщате слабостите в силни страни.

- 26** **Чиста религия**
Старейшина У. Кристофър Уодъл
Прочетете следните три стъпки за безкористна служба.

- 30** **„Със Тебе всеки час“**
От Джонатън Х. Уестовър
Пеенето на химн изиграва съществена роля за това корейско семейство от проучватели.

- 34** **Безкористната и свещена жертва на Спасителя**
От президент Бойд К. Пакър
Посредством Единението на Спасителя ние можем да изплатим духовните си сметки от грях и вина.

- 80** **100 години семейна домашна вечер**
През 1915 г. президент Джозеф Ф. Смит и съветниците му приканват членовете да започнат да провеждат семейна домашна вечер, като обясняват нейния формат, цели и благословии.

РАЗДЕЛИ

- 8** **Говорим за Христос: Силата на вярата**
От Амбър Барлоу Дал
- 10** **Нашите домове, нашите семейства: Семейната домашна вечер – можеш да я проведеш!**
- 12** **Евангелска класика: Той възкръсна**
От президент Дейвид О. Маккей
- 40** **Гласове на светии от последните дни**

44

44 Вървете с вяра

От старейшина Антъни Д. Пъркинз
Учете се от Нефи как да постъпвате, сблъсквайки се с жизненоважни решения.

Вижте дали ще успеете да намерите Лиахоната, скрита в този брой.
Подсказване: Къде може да запалите една свещ?

49 Плакат: Търсете Го**50 Благодарение на Джозеф**

От Тед Барнс

Съществуват поне тези шест начина, по които животът ви е различен благодарение на пророка Джозеф Смит.

53 Живият пророк

От президент Езра Тафт Бенсън
Адам? Нефи? Моисей? Може да се изненадате кой е най-важният пророк.

54 Примерът на Спасителя за послушание

Девет начина, по които Исус Христос подготви пътеката, която да следваме.

58 Нашето пространство**60 Как да бъдем мъдри**

От старейшина Нийл Л. Андерсън
Каква е разликата между светската мъдрост и тази на Бог?

61 По същество**62 Едно стадо и един Пастир**

Запознаването с подробностите от работата на един пастир, може да ни доближи до Спасителя.

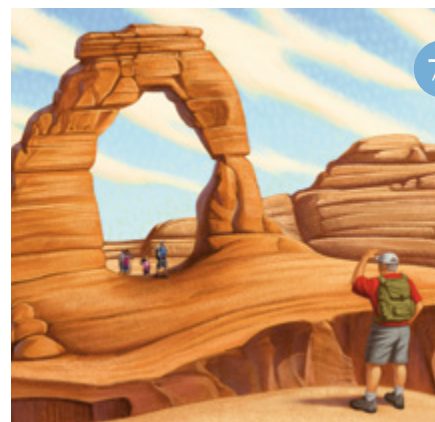
64 Въпроси и отговори

Как мога да се почувствам достатъчно удобно, за да говоря с епископа си за проблеми или притеснения?

54

75

66 Кой е твоят герой?

От Шарлот Мей Шепърд

Ели се страхуваше да каже на класа си кой е истинският ѝ герой.

68 Молитви и катедрали

От Макел Джордж

Когато Дани посети една катедрала в Англия, тя научи много важен урок относно молитвата.

70 Специален свидетел: Защо е толкова важно да сме послушни?

От старейшина Ръсел М. Нелсън

71 Хубава идея**72 Време за Писанията: Исус изцелява един прокажен**

От Ерин Сандерсън

74 Фигури от Писанията: Исус изцелява болните**75 Правата пътека**

От старейшина Клаудио Д. Сивик
От съществено значение е да следваме правата пътека.

76 За малки деца: Исус ме обича, знам

От Джейн Макбрайд Чоут

АПРИЛ 2015 Г., ГОД. 22, БР. 1
ЛИАХОНА 12564 112

Международно списание на Църквата на Исус
Христос на светиите от последните дни

Първото Президентство: Томас С. Монсън,
Хенри Б. Айринг, Дитер Ф. Ухторф

Кворумът на дванадесетте апостоли: Бойд К. Пакар,
Л. Том Пери, Ръсел М. Нелсън, Далин Х. Оукс, М. Ръсел
Балард, Ричард Г. Скот, Робърт Д. Хейлз, Джефри Р. Холанд,
Дейвид А. Беднар, Куентин Л. Кук, Д. Тод Кристоферсън,
Нийл Л. Андерсън

Редактор: Крег А. Кардън

Съветници: Мървин Б. Арнолд, Кристофъл Голдън,
Лари Р. Лорънс, Джеймз Б. Мартино, Джозеф У. Ситати

Изпълнителен директор: Дейвид Т. Уорнър

Директор подпомагане на семействата и членовете:
Винсънт А. Вон

Директор църковни списания: Ален Р. Лойбърг

Бизнес управител: Гарф Кенън

Административен редактор: Р. Вал Джонсън

Помощник-административен редактор: Райън Кар

Помощник публикации: Лиза Каролина Лопес

Набор и редакция: Бритни Бийти, Дейвид Диксън, Дейвид А.
Едърдс, Матю Д. Флитън, Лори Фулър, Гарет Х. Гарф, Ларен
Портър Гон, Минди Ан Лийвиг, Майк Р. Морис, Сали Джонсън
Оудърк, Джошуа Дж. Пърки, Джен Пинбъроу, Ричар М. Ромни,
Пол Вандерберге, Мариса Уидисън

Изпълнителен директор оформление:

Дж. Скот Кнудсън

Директор оформление: Тад Р. Питърсън

Дизайн: Джанет Андриюз, Фей П. Андрус, Манди М. Бентли,
С. Кимбъл Бот, Томас Чайлд, Нейт Джайнс, Колийн Хинкли,
Ерик П. Джонсен, Сюън Лофгрън, Скот М. Мууи, Марк У.

Робинсън, Брад Тиър, К. Никол Уолкърхорт

Координатор интелектуална собственост:

Колет Небъркър Аун

Директор производство: Джейн Ан Питърс

Производство: Кони Бауторп Бридж, Джули Бърдет,
Кейти Дънкан, Брайън У. Джиджи, Денис Кърби,
Джини Дж. Нилсън, Гейл Тейт Рафърти

Предпечат: Джеф Л. Мартин

Директор печат: Крег К. Седжуик

Директор разпространение: Стивън Р. Крисчънсън

За абонаменти и цени извън САЩ и Канада, отидете на store.
lds.org или се свържете с вашия местен църковен център за
разпространение или с ръководител на район/клон.

Предавайте статии и запитвания по Интернет на
liahona.lds.org; чрез електронна поща на liahona@ldschurch.
org; или на адрес *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. 2420, 50 E. North
Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

Лиахона (термин от Книгата на Мормон, който означава
„компас“ или „нещо, което напътства“) се публикува на
албански, арменски, бислама, български, камбоджански,
себуано, китайски (опростен), хърватски, чешки, датски,
холандски, английски, естонски, фиджи, фински, френски,
немски, гръцки, унгарски, исландски, индонезийски,
италиански, японски, кирибати, корейски, латвийски,
литовски, малгашки, маршалезе, монголски, норвежки,
полски, португалски, румънски, руски, самоа, словенски,
испански, суахили, шведски, тагалог, тайтянски, тай, тонга,
украински, урду и вьетнамски. (Честотата варира според
езика).

© 2015 на Intellectual Reserve, Inc.

Всички права запазени. Отпечатано в САЩ.

Текстът и нагледните материали в *Лиахона* могат да бъдат
размножавани с нетърговска цел за ползване у дома или
в Църквата. Нагледните материали не могат да бъдат
размножавани, ако това изрично е забранено в бележката
до произведението. Въпросите относно авторските права
следва да бъдат отправяни до Intellectual Property Office,
50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; е-мейл:
cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

April 2015 Vol. 22 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480)
Bulgarian (ISSN 1085-4312) is published four times a year (April,
May, October, and November) by The Church of Jesus Christ of
Latter-day Saints, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT
84150. USA subscription price is \$4.00 per year; Canada, \$4.80
plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City,
Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include
address label from a recent issue; old and new address must be
included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake
Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-
537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express)
may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication
Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).
NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Идеи за семейни домашни вечери

Това издание съдържа статии и дейности, които могат да бъдат използвани
за семейна домашна вечер. Следват два примера.

„Със Тебе всеки час“, с. 30: Така както
думите от химна „Със Тебе всеки час“
помагат на Пак Ми-Джунг да реши да се
кръсти, химните могат да имат голямо
влияние в живота ни. Спомнете си за
момент, когато думите от някой химн
са благословили живота ви и споделете
преживяването си с вашето семейство.
Поканете всеки един от вашите близки да
си избере любим химн и да разкаже как
той е благословил неговия или нейния
живот. След това изпейте всеки от хим-
ните със семейството си. (Бихте могли
да изпълните тази задача в рамките на
няколко седмици.)

„Молитви и катедрали“, с. 68: След
като прочетете тази история, покажете
снимки или избройте различните църкви
във вашия град, и обсъдете следните въ-
проси със семейството си: Какви прили-
ки има между нашата Църква и другите
религии? Какво изпитва Небесният Отец
към всички Свои деца? Как трябва да се
отнасяме към хора, които имат различни
от нашите вярвания? Бихте могли да
използвате статията: „Balancing Truth and
Tolerance“ от старейшина Далин Х. Оукс
от Кворума на дванадесетте апостоли
(*Liahona*, фев. 2013 г., с. 28–35), за да си
помогнете с отговора на тези въпроси.

НА ВАШИЯ ЕЗИК

Лиахона и други материали на Църквата са на разположение на много езици на
languages.lds.org.

ТЕМИ В ТОЗИ БРОЙ

Цифрите сочат първата страница на статията.

Божествено естество, 58
Вина, 20, 34

Възкресение, 12, 49

Възстановяване, 50

Вяра, 8, 20, 44

Грех, 20, 34

Джозеф Смит, 12, 50

Единение, 20, 34, 49

Жени, 14

Заповеди, 70, 75

Изцеление, 8, 72, 74

Исус Христос, 7, 8, 12,
20, 26, 34, 49, 54, 62, 66,
72, 74, 76

Любов, 76

Мисионерска работа,
30, 40

Молитва, 68

Музика, 30, 40

Новият завет, 54, 62, 72, 74

Обръщане във вярата, 30

Подчинение, 44, 54, 58

Покаяние, 34, 64

Порнография, 34

Пост, 30

Пример, 14, 66

Пророци, 53

Прошка, 20, 34

Решения, 44, 60, 75

Сатана, 34, 61

Светият Дух, 30, 41, 42,
43, 44, 50, 58

Свещеничество, 50

Свобода на избор, 4,
20, 44

Семейна домашна

вечер, 10, 80

Семейство, 10, 50

Скръб, 30, 41

Служба, 26, 42

Смелост, 4

Смърт, 30, 41

Храмова работа, 30, 43

Църковни ръководите-
ли, 53, 64

От президент
Томас С. Монсън

Президент Монсън призовава за

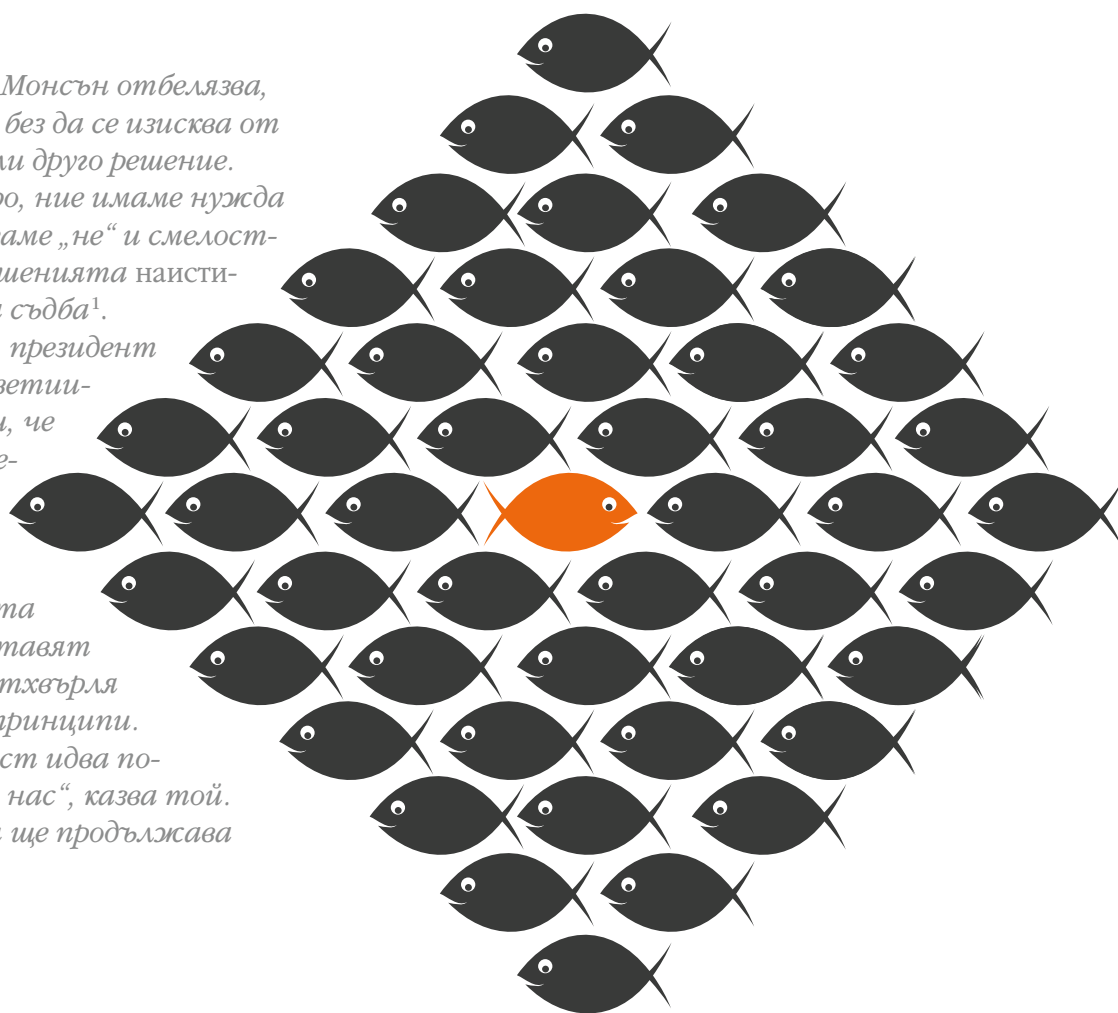
СМЕЛОСТ

Президент Томас С. Монсън отбелязва, че едва ли минава час без да се изисква от нас да вземем едно или друго решение.

За да изберем мъдро, ние имаме нужда от смелостта да казваме „не“ и смелостта да казваме „да“. Решенията наистина определят нашата съдба¹.

В следните извадки, президент Монсън напомня на светии-те от последните дни, че те се нуждаят от смелост, за да се застъпват за истината и праведността, да защитават вярванията си и да се противопоставят на един свят, който отхвърля вечните ценности и принципи.

„Поканата за смелост идва постоянно към всеки от нас“, казва той. „Винаги е било така и ще продължава да бъде“².

Смелостта носи Божието одобрение

„Всички усещаме страх, обект сме на подигравки и срещаме противопоставяне. Нека всички ние имаме смелостта да се борим с общоприетото, куража да държим на принципа. Смелостта, не компромисът, е това, което носи Божието одобрение. Смелостта става ценна и значима добродетел, когато се счита не толкова като готовност да умрем мъжествено, колкото като решителност да живеем благоприлично. Докато вървим напред, старайки се да живеем както трябва, със сигурност ще получим подкрепа от Бог и ще намерим утеха в думите Му“³.

Да устоим със смелост

„Какво означава да издържим? Много ми харесва следното определение: *да устоим със смелост*. Може да се нуждаете от смелост, за да вярвате; понякога смелостта ще ви е нужна, за да се подчинявате. Със сигурност тя ще ви е нужна, докато устоите до деня, в който ще напуснете това си земно съществуване“⁴.

Имайте смелостта да се застъпвате за истината

„Имайте куража твърдо да отстоявате истината и праведността. Тъй като склонността на съвременното общество е да се отдалечава от ценностите и принципите, които ни е дал Господ, вие почти сигурно ще бъдете призовани да защитавате онова, в което вярвате. Ще ви бъде много трудно да понасяте присмеха на онези, които поставят под въпрос вярата ви, освен ако корените на вашето свидетелство не са дълбоки и здрави. Когато е здраво вкоренено, свидетелството ви за Евангелието, за Спасителя и за нашия Небесен Отец ще оказва влияние на всичко, което вършите през живота си“⁵.

Нуждаем се от духовна и морална смелост

„Посланията, представяни по телевизията, във филмите и другите медии (днес), често пряко се противопоставят на това, към което искаме да се придържат и ценят нашите деца. Наша е отговорността не само да ги учим да бъдат силни в дух и в ученията, но също и да останат в това състояние, независимо от външните сили, с които може да се сблъскват. Това ще изисква много време и усилия от наша страна – и за да помагаме на другите, ние самите се нуждаем от духовен и морален кураж, за да устоим на злото, което виждаме навсякъде“⁶.

Нека винаги бъдем смели

„Почти неизбежно е вярата ни да не бъде подложена на предизвикателства, докато живеем всеки ден от живота си. Можем понякога да се окажем сред други хора и при все това в малцинство или дори сами по отношение на това какво е приемливо и какво не. ...

Нека винаги бъдем смели и подготвени да отстояваме това, в което вярваме, и ако в хода на това трябва да останем сами, нека го направим смело, укрепени от знанието, че в действителност ние никога не сме сами, когато сме на страната на нашия Отец в Небесата“⁷. ■

ПРЕПОДАВАНЕ ОТ ТОВА ПОСЛАНИЕ

Бихте могли да помолите хората, които посещавате, да си помислят за ситуация през следващата седмица – у дома, на работа, в училище или на църква – която ще изисква от тях да действат със смелост. Може да им се наложи да се сблъскат със страх, да издържат на някакво предизвикателство, да се застъпят за вярванията си или да решат да спазват по-пълно някой принцип на Евангелието. Ако желаят, могат да споделят или запишат мислите си.

БЕЛЕЖКИ

1. Томас С. Монсън, „Трите принципа на избора“, *Лиахона*, ноем. 2010 г., с. 67, 68.
2. Томас С. Монсън, „Призив за смелост“, *Лиахона*, май 2004 г., с. 55.
3. Томас С. Монсън, „Бъдете силни и смели“, *Лиахона*, май 2014 г., с. 69.
4. Томас С. Монсън, „Вярвайте, подчинявайте се и устоявайте“, *Лиахона*, май 2012 г., с. 129.
5. Томас С. Монсън, „Да имате кураж“, *Лиахона*, май 2009 г., с. 126.
6. Томас С. Монсън, „Три цели, които да ви напътстват“, *Лиахона*, ноем. 2007 г., с. 118–119.
7. Томас С. Монсън, „Имайте смелостта сами да отстоявате истината“, *Лиахона*, ноем. 2011 г., с. 60, 67.

Нечия Сара

От Маккензи Милър

Беше ми трудно да използвам вярванията си в отговор на съвсем простичък въпрос като: „Защо не пиеш кафе?“ В миналото си измислях извинения от сорта на „много е горчиво“ или „не ми харесва вкуса му“.

Защо ме беше срам? Защо се страхувах толкова много да се застъпя за това, в което вярвам? Връщайки се сега назад, не разбирам от какво точно се страхувах. Но си спомням с точност мига, в който престанах да се крия зад извинения.

Един ден в часа ми по английски език в гимназията, учителят съобщи, че ще гледаме епизод от телевизионно шоу, което знаех, че не трябва да гледам. Докато останалите ученици скандираха във възторг, съученичката ми Сара вдигна ръка и помоли да напусне стаята.

Когато учителят я попита защо, Сара отвърна съвсем простичко: „Защото съм мормонка и не гледам предавания с псувни“.

Смелостта ѝ да се опълчи пред целия клас бе невероятна. Благодарение на Сара, аз също станах и изчаках отвън с чисто съзнание, докато свърши програмата.

Промених се завинаги. Започнах да обяснявам вярванията си вместо да заобикалям темата. В резултат на това, се сдобих с увереност в себе си и вземах още по-голямо участие в църковните и училищните дейности.

Никога не казах на Сара от какво значение бе нейният пример за мен, но се старая да подражавам на нейния пример за увереност. Сега осъзнавам, че няма нищо срамно в това да си член на прекрасната и свещена Божия Църква. Надявам се, че и аз ще мога, чрез примера си, да бъда нечия Сара.

Авторката живее в щата Юта, САЩ.

ДЕЦА

Смелост чрез Писанията

Президент Монсън ни учи да имаме смелост и да се застъпваме за това, в което вярваме. В Писанията съществуват множество примери за хора, показали смелост. Прочетете стиха до всяко име. По какъв начин тези хора са показали смелост и са се застъпили за това, което вярват, че е правилно? Използвайте празното място, за да напишете или да направите рисунка на отговорите си.

Джозеф Смит (Джозеф Смит — История 1:11–17)

Даниил (Даниил 6:7, 10–23)

Самуил Ламанита (Еламан 13:2–4; 16:1–7)

Естир (Естир 4:5–14; 5:1–8; 7:1–6)

С молитва изучавайте този материал и преценете какво да споделите. Как разбирането на живота и ролята на Спасителя увеличава вашата вяра в Него и благославя онези, за които се грижите чрез обучение при посещение? За повече информация, отидете на reliefsociety.lds.org.

Качествата на Исус Христос: без лукавство и лицемерие

Това е част от поредицата Послания за обучение при посещение, включващи качества на Спасителя.

Разбирането, че в Исус Христос няма лукавство и лицемерие, ще ни помогне с вяра да се стремим да следваме Неговия пример. Старейшина Джозеф Б. Уъртлин (1917–2008) от Кворума на дванадесетте апостоли казва: „Да измамиш означава да заблудиш или да подведеш. ... Човек, в когото няма лукавство, е един невинен човек, с искрени намерения и честни подбуди, чийто живот е отражение на обикновената практика да съобразява своите ежедневни действия с принципите на почтеността. ... Вярвам, че необходимостта за членовете на Църквата да нямат лукавство, може да е много по-спешна сега от когато и да било, тъй като мнозина в света не разбират важността на тази добродетел“¹.

Относно лицемерието, президент Дитер Ф. Ухтдорф, втори съветник в Първото Президентство, заявява:

Обмислете следното

Какво можем да научим от малките деца, в които няма лукавство? (Вж. Ръководство към Писанията, „Лукавство“.)

„Никой от нас не е съвсем подобен на Христа, така както знаем, че трябва да сме. Но ние искрено желаем да преодоляваме грешките си и тенденцията към грях. Ние копнеем в сърцето и душата си да станем по-добри с помощта на Единението на Исус Христос“².

Знаем, че „ще бъдем съдени според делата си, желанията на нашите сърца и според това, в което сме се превърнали“³. И при все това, стремейки се да се покаяваме, ние ще ставаме по-чисти – и „блажени чистите по сърце, защото те ще видят Бога“ (Матей 5:8).

Допълнителни Писания

Псалми 32:2; Яковово 3:17;
1 Петрово 2:1–2, 22

БЕЛЕЖКИ

1. Джозеф Б. Уъртлин, „Without Guile“, *Ensign*, май 1988 г., с. 80, 81.
2. Дитер Ф. Ухтдорф, „Елате и се присъединете към нас“, *Лиахона*, ноем. 2013 г., с. 23.
3. *Handbook 2: Administering the Church* 2010 г., 1.2.1.

**Вяра, семейство,
взаимопомощ**

От Писанията

В малките деца няма лукавство. Исус рече: „Оставете дечицата да дойдат при Мене и не ги възпирайте; защото на такива е Божието царство. ... Прегърна ги и ги благослови, като положи ръцете си на тях“ (Марка 10:14, 16).

Христос служи и на децата на Американския континент след разпъването Си на кръста. Той заповяда на хората да Му доведат малките си деца и „ги поставиха на земята около Него, и Исус застана по средата; ...

... (И) Той се разплака и множеството засвидетелства това; и Той взе малките им деца едно по едно и ги благослови, като се молеше на Отца за тях. ...

И когато погледнаха, за да видят, те вдигнаха очи към небето и ... видяха ангели да се спускат от небесата като чели посред огън; и те слязоха и заобиколиха онези малки дечица, и бяха заобиколени от огън; и ангелите им служеха“ (3 Нефи 17:12, 21, 24).

СИЛАТА НА ВЯРАТА

От Амбър Барлоу Дал

Ако Небесният Отец ни избавеше от нашите предизвикателства, просто защото сме помолили за това, то Той ще ни избави от съществените преживявания, нужни за нашето спасение.

Една година в колежа, бях на изпит, когато почувствах болка във врата. Болката не премина с отшумялото напрежение покрай изпита. Потърсих съдействие от доктори и терапевти и пробвах всякакви лечения, но болката продължаваше. През следваща една година, докато се мъчех да се справя с болката, аз също се затруднявах да увеличавам вярата си. Прекарвах много време в молитва, изучавах Писанията и молах за свещенически благословии. Чувствах, че само ако имах повече вяра, щях да бъда изцелена.

Исус Христос изцели болните, слепите, куците, прокажените – „според вярата (им)“ (Матей 9:29). Знаех, че Той има силата да ме изцели, така както бе направил с много други хора по време на земния Си живот. Реших, поради тази причина, че само липсата ми на вяра ми пречи да бъда изцелена, и затова удвоих усилията си. Докато продължавах с физиотерапията си, аз се молах и постех, изучавах и вярвах. И въпреки това, болката ми продължаваше.

Писанията ни учат, че вярата може да върши чудеса (вж. Матей 17:20) и въпреки това, аз не можех да намеря лек за това дребно страдание. Къде беше силата на вярата ми? Най-накрая, аз тихичко приех ситуацията си, намерих начини,

по които да се справям с моето неудобство и бях доволна да оставя цялостното разбиране на вярата и изцелението за някой бъдещ момент.

Години по-късно, разговарях с една приятелка, на която ѝ прилошаваше ужасно и поради което, не веднъж бе ходила до болницата по време на първата си бременност. Ерин искаше да има още едно дете, но се ужасяваше при мисълта, че ще трябва да премине през същите неудобства, с които се бе сблъскала по време на първата си бременност. Тя ми каза, че е постила и

се е молела, и че наистина вярва, че Небесният Отец не би очаквал това от нея за втори път.

Докато разговаряхме, аз си спомних един стих: „Млъкнете и знайте, че Аз съм Бог“ (Псалми 46:10). Спомних си за моето преживяване, което ме научи да мълча наред с трудности и насърчих Ерин да продължава да има вяра, но да не прави вярата си зависима от това дали ще ѝ прилошава или не по време на следващата ѝ бременност.

Продължавайки да изучавам принципа на вярата, аз се обърнах към учението на Алма за вярата, в което

ДА СЕ ИЗДИГНЕМ НАД ИЗПИТАНИЯТА

„Нима няма мъдрост в това (Небесният Отец) да ни дава изпитания, за да се издигаме над тях; отговорности, за да имаме постижения; работа, за да заякват мускулите ни; скръб, за да изпитва нашите души? Не сме ли изложени на изкушения, които да изпитват силата ни; на болести, които да ни учат на търпение; на смърт, чрез която да бъдем направени безсмъртни и прославени?

Ако всички болни, за които се молим, биваха изцелявани; ако всички праведни хора биваха предпазвани, а нечестивите унищожавани, то тогава целият план на Отца би бил отменен, а основният принцип на Евангелието – свободата на избор, би приключил. Никой човек не ще трябва да живее с вяра“.

Президент Спенсър У. Кимбъл (1895–1985), *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* 2006 г., с. 15.

той казва, че „ако имате вяра, вие се надявате на неща, които не се виждат, но са истинни“ (Алма 32:21).

Размишлявайки върху този стих, аз открих, че вярата не беше това, което си мислех. Вярата, както ни учи Алма, е надеждата в истинни принципи. Да имаме вяра не означава да вярваме, че Небесният Отец винаги ще ни дава онова, което искаме и когато го искаме. Да имам вяра, че Христос ще ми изцели врата или пък, че ще предостави на Ерин бременност без прилошаване, не е вяра в истинни принципи. При все това, ние може да вярваме, че Христос има силата да изцелява, че Той се грижи за нас, че ще ни усилва и че ако издържим успешно, може да сме достойни за вечен живот.

Господ обещава: „Каквото и да поискаш във вяра, като вярваш, че ще получиш в името на Христа, ще го получиш“ (Енос 1:15). Вярвам, че силата в това обещание се основава в съвета да вярваме „в името на Христа“. От Ръководството към Писанията научаваме за молитвата: „Ако пребъдете в Мене и думите ми пребъдат в(ъв) вас, искайте каквото и да желаете, и ще ви бъде“ (Иоана 15:7). И така, ние молим за неща, които е възможно Бог да ни дари. Много молитви остават без отговор, защото те изобщо не са в името на Христос; те по никакъв начин не съвпадат с Неговите мисли, а извират от егоизма на човешкото сърце“.

Когато молим за нещо с вяра, според Божията воля, Той ще изпълни нашите желания. Небесният

Отец ни познава, Той ни обича и желае всичко необходимо за нас, за да се завърнем в Неговото присъствие. А това понякога включва изпитания, тревоги и предизвикателства (вж. 1 Петрово 1:7). Ако Небесният Отец ни избавеше от нашите предизвикателства просто защото сме помолили за това, то Той ще ни избави от съществените преживявания нужни за нашето спасение. Трябва да се научим да се доверяваме на плана на Бог и да отдаваме нашата воля на Неговата. Настройвайки нашите желания с Неговите и осъзнавайки нашата пълна зависимост от Него, ние може да се сдобием с правото да „получ(им) следствието на вярата си, спасението на душите си“ (1 Петрово 1:9). ■
Авторката живее в щата Аризона, САЩ.

СЕМЕЙНАТА ДОМАШНА ВЕЧЕР – МОЖЕШ ДА Я ПРОВЕДЕШ!

Без значение какво представлява вашето семейство, семейната домашна вечер може да ви благославя и усилва.

Един баща се връща вкъщи изморен след дълъг работен ден и открива семейството си да се терзае от подобно не особено добро настроение. Понеделник вечер е и провеждането на семейна домашна вечер изглежда невъзможно. След като казват молитва за помощ, бащата и майката решават да опростят нещата. Те свикват семейството си, изпяват един химн и се молят заедно. На всеки член от семейството дават по една малка свещ, докато разказват за нещо, което наскоро ги е вдъхновило. В тъмната стая, светлината от свещичките представлява вдъхновението и привлича вниманието на децата. Докато се споделят свидетелства, чувство на сладък мир и любов нахлува в дома. Семейството завършва вечерта с благодарност, че са провели семейна домашна вечер.

Знаете ли, че семейната домашна вечер е програма на Църквата вече 100 години? През април 1915 г. Първото Президентство наставлява членовете да си заделят една вечер от седмицата за семейна молитва, музика, изучаване на Евангелието, истории и дейности. (Вж. с. 80 за извадка от писмото на Първото Президентство.) Пророците продължават да ни напомнят за важноста на семейната домашна вечер. „Не можем да си позволим да пренебрегнем тази програма“, казва президент

Томас С. Монсън. „Тя може да донесе духовен растеж на всеки член от семейството, да помага на него или нея да устоява на изкушенията, които са навсякъде“¹.

Ето някои отношения, които трябва да имате предвид, правейки семейната домашна вечер част от вашата седмица:

Тя е приложима за мен. „Семейните домашни вечери са за всички“, казва старейшина Л. Том Пери от Кворума на дванадесетте апостоли². Всички ние – семейни или не, с деца или без – можем да посвещаваме време за усиляването на семейството и за изучаване на Евангелието.

Мога да намеря време. Църквата дава пример, като не организира дейности в понеделник вечер. Може да покажете на Господ и семейството си, че имате желанието да заделяте време за това, което е най-съществено.

Мога да разбера какво е удобно за семейството ми. Ако семейството ви е разпръснато географски, опитайте да провеждате „семейна вечер онлайн“, за да говорите с близките си чрез Интернет или по телефона. Работи ли някой до късно? Провеждайте „семейна вечер в парка“ в близост до работното място по време на почивката. Един разведен баща провеждал „семейна вечер чрез писмо“ всеки понеделник,

пишейки на своите деца, които живеели много далече³. Нека пречките бъдат катализаторът за по-голямо творчество.

Мога да започна тази седмица.

Семейната домашна вечер може да бъде организирана според нуждите и обстоятелствата на вашия дом. Ето някои общи предложения:

- Започвайте и завършвайте с молитва.
- Използвайте музика, включително и песни от Неделното училище за деца.
- Учете се от Писанията и словата на съвременните пророци.
- Всяка седмица включвайте разнообразие от дейности, проекти за служба и дейности, съсредоточени върху Евангелието.
- Забавлявайте се! Играйте игри или подгответе почерпка.
- Бъдете постоянни. Ако не можете да провеждате семейната домашна вечер в понеделник, намерете друг ден, който е удобен.

Искам благословии. Пророците са ни обещали, че ако участваме в семейната домашна вечер, ще се сдобием с големи благословии: любовта и послушанието ще се увеличат в дома ни. Вярата ще се развива в сърцата на подрастващото

поколение.

Семействата „ще се сдобият със сила да се борят срещу злите влияния и изкушенията“, които ги заобикалят⁴.

Въпреки че семейните ви домашни вечери може да не са съвършени преживявания всеки път, семейството ви ще бъде усилено и благославяно от вашите усилия. „Всяка семейна домашна вечер е като докосване с четка върху канавата на нашите души“, учи старейшина Дейвид А. Беднар от Кворума на дванадесетте апостоли. „Някое отделно събитие може да не изглежда твърде впечатляващо или паметно. Но точно

както ... докосванията с четката се допълват взаимно и създават впечатляващ шедьовър, така нашето постоянство, вършейки привидно малки неща, може да доведе до значителни духовни резултати“⁵. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Томас С. Монсън, „Постоянни истини за променливи времена“, *Лиахона*, май 2005 г., с. 19.
2. А. Том Пери, „Therefore I Was Taught“, *Ensign*, май 1994 г., с. 38.
3. „Family Home Evening: Any Size, Any Situation“, *Ensign*, дек. 2001 г., с. 42.
4. Първото Президентство, в Джеймс Р. Кларк, комп., *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 6 тома, 1965–1975, 4:339.
5. Дейвид А. Беднар, „По-усърдни и загрижени у дома“, *Лиахона*, ноем. 2009 г., с. 19–20.

ПРЕВЪРНЕТЕ В СВОЙ ПРИОРИТЕТ

„Съветваме родителите и децата да направят свой приоритет семейната молитва, семейната домашна вечер, изучаването и преподаването на Евангелието, както и стойностните семейни дейности. Колкото и достойни и подходящи да бъдат други изисквания и дейности, не трябва да се допуска те да изместват божествено предписаните задължения, които само родителите и семействата могат да упражняват адекватно“.

Писмо на Първото Президентство, 11 фев. 1999 г.

ТОЙ ВЪЗКРЪСНА

Непоклатима вяра в Христа е най-важната
нужда за света днес.

**От президент
Дейвид О. Маккей
(1873–1970)**

Девети президент
на Църквата

Дейвид О. Маккей е
роден на 8 септем-
ври 1873 г. Той бива

ръкоположен за апостол на 9 април
1906 г., на 32-годишна възраст, а на
9 април 1951 г. бива подкрепен като девети
президент на Църквата. Следното
е извлечение от обръщение, което той
прави по време на общата конференция
през април 1966 г. За цялата реч, вж.
Conference Report, apr. 1966 г., с. 55–59.

Ако чудото е свръхестествено
събитие, чиито предшестваци
сили са извън обсега на човешка-
та ограничена мъдрост, то тогава
Възкресението на Исус Христос е
най-удивителното чудо на всички
времена. Чрез него се разкрива
всемогъществото Божие и безсмър-
тието на човеците.

Възкресението е чудо, обаче
само в смисъл, че е отвъд пред-
ставата и разбирането на човека.
За всички, които го приемат като
даденост, то не е нищо друго освен

проявление на един неизменен
закон на живота. ...

Установете го като даденост, че
Христос взе тялото Си и се появи
като прославлено, възкръснало съ-
щество, и сте отговорили на въпро-
са на вековете: „Ако умре човек,
ще оживее ли?“ (Иов 14:14).

Свидетели на Възкресението

Сигурно е, че буквалното Въз-
кресение на Христос от гроба бе
реалност за учениците, които го
познаваха отблизо. В техните умове,
нямаше абсолютно никакво съмне-
ние. Те станаха свидетели на факта;
знаеха, защото видяха с очите си, чу-
ха с ушите си, ръцете им докоснаха
осезаемия и възкръснал Изкупител.

Петър, главният апостол, ко-
гато единадесетте се събират, за
да изберат човека, който да заеме
мястото на Юда Искаротски, казва:
„Един от тях трябва да стане сви-
детел с нас на възкресението Му“
(Деяния 1:21–22). ...

В друг един случай, Петър заявя-
ва пред враговете им, пред самите
мъже, които умъртвяват Исус на
кръста: „Израилтяни, послушайте
тия думи; ... Исуса Бог възкреси,
на което ние всички сме свидетели“
(Деяния 2:22, 32). ...

дни застава зад Петър, Павел,
Яков и всички други ранни апос-
толи, които приеха Възкресе-
нието не само като буквална
истина, но и като изгълнението
на божествената мисия на Христос
на земята.

Хиляда и осемстотин години
след като Исус умира на кръста,
пророкът Джозеф Смит заявява,
че възкръсналият Господ му се е
явил, казвайки: „Аз видях над мен
във въздуха две Личности, чия-
то яркост и слава не се поддават
на никакво описание. Единият от
Тях ми проговори, като ме на-
рече по име и каза, посочвайки
другия: *Този е Моят Възлюбен
Син! Него слушай!*“ (Джозеф Смит
—История 1:17). ...

Ако свидетелството на Джозеф
Смит беше единствено, така както
Христос споменава за Своето сви-
детелство, говорейки за Себе си, то
тогава не би било от полза; но Исус
разполагаше със свидетелството
на Бог и на апостолите. А Джозеф
Смит имаше и други свидетели, ко-
ито подкрепиха неговото свидетел-
ство, истината, за което бе изявена
чрез появата на ангела Мороний
при тях. ...

... Църквата на Исус Христос на
светиите от последните дни (също)
заявява славното видение на проро-
ка Джозеф Смит:

„И сега, след многото свидетел-
ства, които са били дадени за Него,

ЖИВИЯТ ХРИСТОС

Прочетете свидетелството на Исус
Христос, дадено от съвременни-
те апостоли и пророци в *Лиахона*,
апр. 2000 г., с. 2–3.

Допълнителни свидетели

Църквата на Исус
Христос на светиите
от последните

светиите от последните дни заявява пред целия свят, че Христос е Синът Божий, Изкупителят на света! За никой истински последовател не е достатъчно да Го приема просто като велик реформатор, съвършеният учител или дори като съвършеният човек. Мъжът от Галилея е – не само образно, но и *буквално* – Синът на живия Бог. ...

Наистина роден отново

Няма човек, който искрено да се посвети да прилага ежедневно в своя живот ученията на Исус от Назарет, без да изпита промяна в цялото си същество. Изразът „родени отново“ има много по-дълбоко значение от това, което му придават мнозина. ... Щастливец е човекът, който истински е почувствал възвисяващата, преобразуваща сила, която произтича от тази близост до Спасителя, това приятелство с живия Христос. Аз съм благодарен да знам, че Христос е моят Изкупител. ...

Посланието на Възкресението ... е най-утешителното, най-величественото послание, дадено някога на човека, защото когато смъртта ни отнема някой обичан човек, скърбящите ни сърца биват утешени от надеждата и божествената увереност, изразени чрез думите: *„Няма Го тук; защото възкръсна!“* (вж. Матей 28:6; Марка 16:6).

С цялата си душа знам, че смъртта е победена от Исус Христос и затова, защото нашият Изкупител живее, ние също ще живеем. ■

Променени подзаглавия; стандартизирани главни букви и пунктуация.

това е свидетелството, последното от всички, което ние даваме за Него: Той живее!“ (У. и 3. 76:22). ...

В светлината на подобни безупречни свидетелства, дадени от древните апостоли – свидетелства, датиращи от няколко последващи години до самото събитие – в светлината на това най-прекрасно откровение в този век на живия Христос, наистина изглежда трудно за разбиране как хората все още могат да Го отхвърлят и да се съмняват в безсмъртието на човека.

Това, от което се нуждаем днес

Непоклатима вяра в Христос е най-важната нужда за света днес. Това е повече от едно обикновено чувство. Това е сила, преминаваща към действие и следва да бъде най-основната от всички мотивиращи сили в човешкия живот. ...

Ако хората само „следваха Неговата воля“ вместо да търсят безнадеждно в тъмната и мрачна гробница, те щяха да обърнат очите си към Небесата и да знаят, че Христос възкръсна! ...

Църквата на Исус Христос на

ДУХОВНОТО ВЛИЯНИЕ НА

„Ние призоваваме жените в Църквата да се обединят в праведност. ... Гледам на това като на едничката светла надежда в света“. – Президент Гордън Б. Хинкли (1910–2008)

ЖЕНИТЕ

Познаваме ли степеня на духовната си сила?

От Старла Оркамп Бътлър

Много прекрасни, смирени жени в Църквата отправят служба без да осъзнават дълбокото влияние, което има техният живот – като примери на временна служба, но също така и като наследства на духовна сила. Една такава жена е моята баба, Чери Питърсън. Тя е служила с вяра в тихи призвания през целия си живот. Ако я попитате, тя ще заяви, че не притежава много таланти, които да сподели със света. Въпреки това, започвайки да научавам за живота ѝ, осъзнавам колко много нейната духовната сила е повлияла на моя живот.

Родителите на Чери спрели да ходят на църква и се развели, когато тя била съвсем малка, и така тя израснала с майка си, Флорънс, която винаги работела. Флорънс била още по-пренебрегната като дете, израствайки в пансион, докато нейната майка, Джорджия, водела светски живот. Въпреки предизвикателствата в нейното отглеждане, Чери останала активна в Евангелието, редовно посещавайки църквата със семейството на пра-баба си Елизабет или с приятели. Тя виждала в техните семейства онова, което желала за своето собствено. Тя не знаела как точно трябва да изглежда едно семейство, но знаела какво не трябва да бъде то, и била решена нейното бъдещо семейство да бъде различно.

Съпругът на Чери – моят дядо Дел – ми каза веднъж: „За да имаш свидетелство трябва да го искаш. Чери винаги искаше свидетелство“. Въпреки че ранните години от техния брак били изпълнени с трудности, те били решени да останат силни като семейство. Били по-малко активни през първата година от брака си, поради работното разписание на Дел, но призованието да служи в Неделното училище за деца подтикнало Чери да започне да посещава събранията, а Дел скоро се присъединил към нея като съветник в Квора на дяконите. От тогава насетне, и двамата са активни

ЛЪЩЕРИ НА БОЖЕСТВОТО ОТ КАТЛИЙН ПИТЪРСЪН, ДА НЕ СЕ КОПИРА

и силни в Църквата. Желанието на Чери да служи и решителността ѝ да отгледа едно силно семейство, помогнали на моята майка да се превърне в силната жена, която е тя, а примерът на моята майка ми е помогнал да очертая живота си, особено сега, когато започвам моето собствено семейство.

Като жени, ние можем да имаме значително духовно влияние върху живота на хората около нас. В действителност, Джозеф Смит учи, че нашата роля е „не само да помагаме на бедните, но и да спасяваме души“¹. Исус Христос е призвал жените в Неговата Църква, да бъдат Негови ученици и да бъдат духовно силни. Нашата духовна сила и влияние са съществени за развитието на делото на спасение, и ние трябва да търсим възможности да укрепваме духовно хората около нас. Като правим това, влиянието на нашата вяра и праведност ще продължава далеч по-дълго от това, което можем да видим.

Призовани като ученици

Старейшина Джеймс Е. Талмидж (1862–1933), от Кворума на дванадесетте апостоли, пише: „Най-големият защитник на жената и на женствеността в света е Исус Христос“². Спомнете си, например, какво учи Той две от Своите жени-последователки в Новия завет – сестрите Мария и Марта. Книгата *Daughters in My Kingdom* обяснява: „Лука 10 съдържа историята на Марта, която отваря дома си за Исус. Тя служи на Господ, грижейки се за Неговите материални нужди, а Мария сядва в нозете на Господаря и съсредоточено приема ученията Му.“

Във време, когато от жените се очаква да се грижат само за материалните нужди, Спасителят учи Марта и Мария, че жените могат също да участват и в духовното дело. Той ги кани да станат Негови ученици и да бъдат спасени, което е „добрата част“, която не ще се отнеме от тях“³.

Подобно на Марта, понякога и ние грешим, мислейки си, че главната роля на жените е да допринасят за

материалната служба към околните, като например приготвянето на храна, шиене и почитване. Тази служба е

Четири поколения: Елизабет (вляво), държи внучката си Флорънс. Ани (в центъра) идва в Юта с родителите си и тя е майка на Елизабет. Джорджа (вдясно) е дъщеря на Елизабет, но Джорджа и дъщеря ѝ Флорънс напускат Църквата. Благодарение на вярващата Елизабет, правнучка ѝ Чери и потомството на Чери се завръщат към Евангелието.

ценна и скъпа жертва; въпреки това, обаче, Господ се нуждае много повече не от жени, които могат да готвят и шият, а от жени с духовна сила, чиято вяра, праведност и милосърдие озаряват живота им. Той знае, че всяка една от нас има толкова много, което може да предложи. Исус Христос призовава *всички* нас да развиваме духовната си сила и способност да получаваме и действаме чрез откровение, за да спомагаме делото Му да се придвижва напред. Линда К. Бъртън, обща президентка на Обществото за взаимопомощ, казва на сестрите: „Изпратени сте на земята в тази диспансация заради това, което сте и това, което сте подготвени да правите! Независимо от това какво се

опитва да ни убеди Сатана, нашата истинска същност е тази на последователки на Исус Христос!“⁴

Господ познава нас и ситуацията, в която се намираме, и Той има задача за всеки от нас, която да изпълним на тази земя. Няма сестра, която да знае прекалено малко или която да има много малко таланти, за да не бъде духовна сила за добро и довеждането на другите при Христос. С този божествен потенциал, ние имаме и отговорността да се превърнем в духовни лидери в нашите домове и общества. Старейшина М. Ръсел Балард от Кворума на дванадесетте апостоли казва: „Всяка сестра в тази Църква, сключила завети с Господ, има божествената задача да спасява души, да води жените от света, да укрепва домовете на Сион и да изгражда царството Божие“⁵.

Не е нужно да заемаме важни позиции или да вършим необикновени неща, за да помагаме на хората около нас да правят избори, които да ги приближават до Исус Христос – това е нашето най-важно задължение. Както големите, така и малките неща, които вършим в живота на един или повече хора, дори и да е в собственото ни семейство, могат да имат дълбоко влияние.

Жени в делото по спасението:

Обичан химн гласи: „Жените са с ангелска мисия свята. Със този дар чуден сам Бог ни дари“⁶. Притежаваме толкова много, което да предложим в живота на обичаните от нас хора. Старейшина Ричард Г. Скот от Кворума на дванадесетте апостоли споделя истории за това как духовната сила на две жени е оказала влияние в живота му:

„Когато бях малко дете, баща ми не беше член на Църквата, а моята майка беше слабо активна. ... Няколко месеца след осмия ми рожден ден, баба Уитъл пропътува от единия до другия край на страната, за да ни дойде на гости. Тя бе обезпокоена, че нито аз, нито моят по-голям брат бяхме кръстени. Не знам какво точно бе казала на моите родители, но знам, че една сутрин тя заведе мен и брат ми

*„Спасителят учи
Марта и Мария,
че жените могат
да участват ду-
ховно в Неговото
дело. Той ги при-
канва да станат
Негови ученици
и да приемат
спасението“.*

в парка и сподели с нас чувствата си относно важността да бъдем кръстени и да посещаваме редовно църковните събрания. Не си спомням конкретните неща, които ни каза тя, но думите ѝ породиха нещо в сърцето ми и скоро брат ми и аз се кръстихме. ...

Баба използваше правилното количество смелост и уважение, за да помогне на баща ни да осъзнае колко е важно да ни кара на църковните събрания. Тя ни помагаше да чувстваме нуждата от Евангелието в живота си, във всеки подходящ момент“⁷.

Втори източник на духовна сила е съпругата на старейшина Скот – Джанийн. Докато излизали на срещи, те започнали да говорят за бъдещето. Джанийн, която била израснала в силен мисионерски дом, изразила желанието си да се омъжи в храма

ОТРОЧЕ, ОТ КАТЛИЙН ПИТЪРСЪН, ДА НЕ СЕ КОПИРА

за завърнал се мисионер. Старейшина Скот, който преди не бил мислил много за служене на мисия, бил силно повлиян. „Прибрах се вкъщи и не можех да мисля за нищо друго. Бях буден през цялата нощ. ... След множество молитви, аз взех решение да се срещна с моя епископ и да започна попълването на документите си за мисия“.⁸ Въпреки че Джанийн е тази, която му дава нужното напътствие и подтик, от които се нуждае той, старейшина Скот казва: „Джанийн никога не ме помоли да отслужа на мисия *заради нея*. Тя ме обичаше достатъчно, за да сподели убеждението си с мен и да ми предостави възможността да поема своя път. И двамата отслужихме мисии и по-късно бяхме запечатани в храма. Смелостта на Джанийн и отдадеността на нейната вяра оказаха голямо значение в живота ни заедно. Уверен съм, че нямаше да намерим щастието, на което се

Обичан химн гласи: „Жените са с ангелска мисия свята. Със този дар чуден сам Бог ни дари“. Притежаваме толкова много, което да предложим в живота на обичаниците от нас хора.

радваме, без нейната силна вяра в принципа най-напред да служим на Господ. Тя е един прекрасен, праведен пример!“⁹

Духовното влияние на тези ангелски жени в живота му, помагат на един млад мъж – старейшина Скот – да вземе някои от най-важните решения в живота си: да се кръсти, да отслужи на мисия и да сключи брак в храма.

Ние можем да помагаме на хората около нас да взимат правилните решения чрез нашия пример, действия, думи и лична праведност. Сестра Керъл М. Стивънз, първа съветничка в Общото президентство на Обществото за взаимопомощ, заявява: „Ние сме спазващи заветите дъщери в Господното царство и имаме възможността да бъдем инструменти в ръцете Му. ... Ние участваме в делото на спасението всеки ден по малки и прости начини – като се грижим, укрепваме и се учим една друга“¹⁰.

Като се осланяме на Духа и постоянстваме напред чрез искрени и смирени усилия да помагаме на хората около нас да се доближат до Христос, ние ще бъдем ръководени какво трябва да правим, както и ще ни бъде дадена силата да го направим, и ще изпитваме радостта от това да доведем Господните чеда при Него.

Да оказваме духовно влияние

Знаейки отговорността си, ние може да попитаме, като учениците в древни времена: „Какво да сторим?“ (Деянията 2:37), за да влияем духовно. На една скорошна обща конференция, сестра Бъртън кани сестрите да си представят „някои от възможните обяви за „търси се помощ“, свързани с делото на спасението:

- Търси се помощ: родителите да възпитават децата си в светлина и истина
- Търси се помощ: дъщери ... , сестри ... , лели ... , братовчеди, баби и дядовци и истинските приятели да служат като наставници и да помагат по заветната пътека
- Търси се помощ: хора, които да се вслушват в подтиците на Светия Дух и да действат според тях
- Търси се помощ: хора, които всеки ден да живеят според Евангелието по малки и прости начини
- Търси се помощ: работници по семейна история и храмови работници, за да свържат семействата за вечността
- Търси се помощ: мисионери и членове, които да разпространяват благовестието – Евангелието на Исус Христос
- Търси се помощ: спасители, които да намерят онези, които са се изгубили от пътя
- Търси се помощ: спазващи заветите, които да отстояват истината и правилното
- Търси се помощ: истински ученици на Господ Исус Христос“¹¹.

Това не са нови неща, но когато търсим възможности да участваме в делото на спасението, ние ще подобряваме способността си да помагаме на хората около нас. Старейшина Балард казва: „На този свят няма нищо по-лично, подхранващо и променящо живота от влиянието на една праведна жена“¹². Като развиваме духовната си сила чрез лична молитва и изучаване на Писанията, непоклатимо послушание и спазване на заветите с вяра, ние ще се превърнем в това влияние.

Отвъд нашия кръгзор

Президент Бригъм Йънг (1801–1877) казва: „Може ли да премерите количеството добро, което майките и дъщерите в Израил са способни да извършат? Не, това не е възможно. И доброто, което ще извършат, ще ги следва във вечността“¹³.

Праведните решения на моята баба са оказали влияние на поколения от нейното семейство извън кръгзора ѝ на млада жена. Въпреки това, духовното влияние на жените в моето семейство се простира далеч в миналото. Чери се сдобила с голяма част от собствената си духовна сила, наблюдавайки своята пра-баба (моята трета пра-баба през поколенията) Елизабет. Примерът на вяра и свидетелство на Елизабет се простря отвъд две поколения на неактивност, за да помогне на нейната правнучка Чери да даде заден ход на тенденция от разбити семейства и да се завърне в Църквата.

Като се превръщаме в духовна сила за хората около нас, нашето влияние ще се простира извън кръгзора ни. Президент Гордън Б. Хинкли (1910–2008) казва: „Ние призоваваме жените в Църквата да се обединят в праведност. Те трябва да започнат от собствените си домове. Могат да преподават това в съответните си часове. Могат да издигат гласа си за това сред своето общество. ...

Гледам на това като на едничката светла надежда в един свят, който върви към самоунищожение“¹⁴.

Като изпълняваме тази заповед, делото Господне ще се ускори напред не само в света около нас, но най-вече, в семействата ни и в живота на обичаните от нас хора. ■
Авторката живее в щата Юта, САЩ.

БЕЛЕЖКИ

1. *Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит*, 2007 г., с. 483.
2. Джеймс Е. Талмидж, *Jesus the Christ*, 3-то изд., 1916 г., с. 475.
3. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* 2011 г., с. 3–4.
4. Линда К. Бъртън, „Търсят се: ръце и сърца, които да ускорят делото“, *Лиакхона*, май 2014 г., с. 122–123.
5. М. Ръсел Балард, „Women of Righteousness“, *Лиакхона*, дек. 2002 г., с. 70.
6. „Сестри, за Сион да работим“, *Химни*, № 194.
7. Ричард Г. Скот, „Защото ви дадох пример“, *Лиакхона*, май 2014 г., с. 32.
8. Ричард Г. Скот, „Защото ви дадох пример“, с. 33.
9. Ричард Г. Скот, „Защото ви дадох пример“, с. 33.
10. Керъл М. Стивънс, „Имаме велик повод да се радваме“, *Лиакхона*, ноем. 2013 г., с. 117.
11. Линда К. Бъртън, „Търсят се: ръце и сърца, които да ускорят делото“, с. 124.
12. М. Ръсел Балард, „Майки и дъщери“, *Лиакхона*, май 2010 г., с. 18.
13. *Discourses of Brigham Young*, сб. Джон А. Уидсоу, 1954 г., с. 216.
14. Гордън Б. Хинкли, „Standing Strong and Immovable“, *Световно събрание за обучение на ръководители*, 10 януари 2004 г., с. 20.

Не е ГРЯХ ДА СИ СЛАБ

От Уенди Улрич

Наистина ли съм достойна да вляза в Божия дом? Как е възможно това, ако не съм свършена?“

„Как Бог наистина може да превърне слабостта ми в сила? Постила съм и съм се молила в продължение на дни да се разреши този мой проблем, но изглежда нищо не се променя“.

„По време на моята мисия живеех според Евангелието последователно, отколкото когато и да било през живота си, но никога не съм осъзнавала толкова добре недостатъците си. Защо, когато се държа толкова добре, понякога се чувствам толкова зле?“

Като се замисляме върху подобен вид въпроси, от съществено значение е да разберем, че макар и *грехът* неизбежно да ни отдалечава от Бог, *слабостта*, колкото и да е иронично, може да ни доближи до Него.

Да разграничаваме между греха и слабостта

Често си мислим, че грехът и слабостта са подобни на черни маркировки с различна големина върху платното на нашите души, според различната степен на прегрешение. Но Писанията ни учат, че грехът и слабостта са различни по своята същност, изискват различен лек и имат потенциала да дават различни резултати.

Повечето от нас са наясно с греха, който си признаваме, но нека да обобщим: Грехът е избор да не се подчиняваме на Божиите заповеди или да се противим срещу светлината на Христос, която е в нас. Грехът е избор да се доверяваме на Сатана, а не на Бог, изпадайки във враждебност с нашия

Ограниченията и несъвършенствата не са грехове и не ни пречат да сме чисти или достойни за Духа.

Докато грехът неизбежно ни отдалечава от Бог, слабостта, колкото и да е иронично, ни води към Него.

Отец. За разлика от нас, Исус Христос бе напълно безгрешен и бе в състояние да извърши Единение за греховете ни. Когато искрено се покаяваме – включително и променяме нашия ум, сърце и поведение; отправяйки подходящите извинения или признания; възстановяване на щети, където е възможно; и избягвайки повторението на даден грях в бъдещето – ние имаме достъп до Единението на Исус Христос, биваме опростени от Бог и ставаме отново чисти.

Да се очистим е от съществено значение, защото нищо нечисто не може да се намира в Божието присъствие. Но ако единствената ни цел беше да сме толкова невинни, колкото когато напуснахме Божието присъствие, то тогава за нас би било по-добре да си лежим сгушено в леглото си до края на нашия живот. Обаче, ние дойдохме на земята да се научим чрез опит да различаваме доброто от злото, да израстваме в мъдрост и умение, да живеем според ценности, за които ни е грижа, и да се сдобиваме с качества на божественост

ОБЕЩАНИЕТО НА ЕДИНЕНИЕТО

„Да възстановиш онова, което не се

възстановява; да изцелиш рана, която не зараста, да поправиш нещо, което си счупил и не можеш да поправиш – това е целта на Христовото Единение. ...

Повтарям, с изключение на малцината, които се отдават на вечна погибел, не съществува навик, пристрастяване, съпротива, прегрешение, вероотстъпничество, престъпление, за които не важи обещанието на вечното опрощение. Това е обещанието на Христовото Единение“.

Президент Бойд К. Пакър, президент на Кворума на дванадесетте апостоли, „The Brilliant Morning of Forgiveness“, *Ensign*, ноем. 1995 г., с. 19-20.

– развитие, което не може да изпитае в сигурната обстановка на нашия покой.

Човешката слабост играе важна роля в тези съществени цели на смъртността. Когато Мороний се притесняваше, че слабостта му в писането може да накара езичниците да се подиграват със светите неща, Господ му вдъхна увереност с думите:

„И ако човеците дойдат при Мене, Аз ще им покажа тяхната слабост. Аз давам на човеците слабост, за да бъдат смирени; и Моята благодат е достатъчна за всички човеци, които се смиряват пред Мене;

защото ако те се смирят пред

Мене и повярват в Мене, тогава Аз ще сторя слабите им страни да станат силни“ (Етер 12:27; вж. също 1 Коринтяни 15:42–44;

2 Коринтяни 12:7–10; 2 Нефи 3:21 и Яков 4:7).

Изводите от този добре известен стих са дълбоки и ни приканват да разграничаваме между греха (поощряван от Сатана) и слабостта (описана тук като състояние, „дадено“ ни от Бог).

Може да определим слабостта като ограничение на нашата мъдрост, сила и святост, произтичаща от това да сме хора. Като смъртни същества, ние сме родени безпомощни и зависими, с разнообразни физически недостатъци и склонности. Ние сме отглеждани и заобиколени от други слаби смъртни същества, от техните учения и примери, а отношението им към нас може да е погрешно и понякога вредно. В самото си, смъртно състояние, ние страдаме от физически и емоционални болести, глад и умора. Изпитваме човешки чувства като гняв, скръб и страх. Липсва ни мъдрост, умения, издръжливост и сила. И се поддаваме на най-различни изкушения.

ДА РАЗГРАНИЧАВАМЕ МЕЖДУ ГРЕХА И СЛАБОСТТА

	Грех	Слабости
Определение?	Съзнателно непослушание на Бог	Човешката ограниченост, слабост
Източник?	Насърчавани от Сатана	Част от смъртната ни природа
Примери?	Съзнателното пристъпване на Божиите заповеди, вяра в Сатана, вместо в Бог	Податливост към изкушение, емоции, умора, физическата и умствена болест, невежество, предразположения, травма, смърт
Исус изпитвал ли е това?	Не	Да
Нашият отговор трябва да бъде?	Покаяние	Смирение, вяра в Христос и усилия да преодоляваме
Отговорът на Бог?	Прошка	Благодат – силата, даваща крила
Което води до?	Пречистени от греха	Да се сдобием със святост, сила

Въпреки че бе безгрешен, Исус Христос се присъедини изцяло към нас в състоянието на смъртна слабост (вж. 2 Коринтяни 13:4). Той бе роден като безпомощно бебе в смъртно тяло и бе отгледан от несъвършени родители. Трябваше да се научи как да ходи, да говори, да работи и да се разбира с околните. Огладняваше и се изморяваше, изпитваше човешки емоции и бе в състояние да се разболява, да страда, да кърви и да умре. И Той бе „в(ъв) всичко изкушен като нас, но пак без грех“, отдавайки Се на смъртността, за да може да „състрадава с нас в нашите немощи“ и да ни утешава в *нашите* немощи или слабости (Евреите 4:15; вж. също Алма 7:11–12).

Ние не можем просто да се покаем затова, че сме слаби – нито пък слабостта сама по себе си ни прави нечисти. Ние не можем да израстваме духовно, освен ако не *отхвърлим* греха, но също така, ние не израстваме духовно, освен ако не *приемем* състоянието си на човешка слабост, не ѝ отвърнем със смирение и вяра, и не се научим посредством слабостта си да се доверяваме на Бог. Когато Мороний се терзае относно слабостта на способността си да пише, Бог не му казва да се покае. Вместо това, Господ го наставлява да се смири и да има вяра в Христа. Като се смиряваме и имаме вяра, Бог ни предоставя благодат – не прошка – като лек за слабостта. Ръководство към Писанията определя благодатта като силата от Бог, даваща ни възможността да вършим това, което не бихме могли сами за себе си (вж. Ръководство към Писанията, „Благодат“) – подходящият Божий лек, чрез който Той може да „стор(и) слабите (ни) страни да станат силни“.

Упражняване на смирение и вяра

Още от рано в нашия опит в Църквата, ние сме учени на съществените елементи на покаянието, но как точно да спомогаме за смирението и вярата? Помислете върху следното:

- **Размишлявайте и се молете.** Поради това, че сме слаби, може и да не осъзнаем дали си имаме работа с *греха* (което изисква моментална и дълбоко проникваща промяна на ума, сърцето и поведението) или със *слабостта* (което изисква смирение, непрекъснато усилие, изучаване и подобрение). Начинът, по който гледаме на тези неща, зависи от начина ни на отглеждане и зрялост. Възможно е да съществуват елементи, както на грех, така и на слабост в дадено поведение. Да наричаме греха обикновена слабост, води до извинение вместо до покаяние. Да казваме, че слабостта е грех, може да доведе до срам, вина, отчаяние и отказване от Божиите обещания. Размисълът и молитвата ни помагат да правим нужното разграничаване.
- **Поставяйте си приоритети.** Поради това, че сме слаби, не сме в състояние да направим всички нужни промени изведнъж. Като се борим смирено и с вяра срещу нашата слабост, аспект по аспект, ние постепенно намаляваме невежеството, превръщаме добрите модели в навик, увеличаваме физическото и емоционалното си здраве и издръжливост, както и усилваме нашето упование

в Господ. Бог може да ни помогне да разберем откъде да започнем.

- **Планирайте.** Поради това, че сме слаби, ще ни е нужно много повече от праведно желание и голямо количество самодисциплина, за да станем по-силни. Също така, ние трябва да планираме, да се учим от грешките, да развиваме по-ефективни стратегии, да преглеждаме плановете си и да се опитваме отново. Нуждаем се от помощ от Писанията, подходящи книги и от хората около нас. Започваме от малкото, радваме се на подобрението и рискуваме (дори и това да ни кара да се чувстваме уязвими и слаби). Нуждаем се от подкрепа, която да ни помага да вземаме добри решения, дори когато сме изморени или обезкуражени; нуждаем се от планове, които да ни връщат на правилния път, когато се отклоняваме.
- **Упражнявайте търпение.** Поради това, че сме слаби, промяната може да отнеме време. Ние не се отказваме просто така от нашата слабост, както се отказваме от греха. Смирениите ученици вършат с желание това, което се изисква от тях; те се учат на издръжливост, продължават да се опитват и не се отказват. Смирението ни помага да имаме търпение към самите себе си и към нашите ближни, които също са слаби. Търпението е израз на

нашата вяра в Господ, благодарност за доверието Му в нас и упование в благословиите Му.

Дори когато искрено се покаяваме от греховете си, получаваме опрощение и се очистваме отново, ние оставаме слаби. Все още сме податливи на болести, емоции, невежество, предразположения, умора и изкушение. *Но ограниченията и несъответствията не са грехове и не ни пречат да сме чисти или достойни за Духа.*

От слабост към сила

Докато Сатана няма търпение да използва слабостта ни, за да ни примами към греха, Бог е в състояние да

ДА РАЗЛИЧАВАМЕ КОНСТРУКТИВНАТА ВИНА (БОЖЕСТВЕНАТА ТЪГА) И СМИРЕНИЕ ОТ БЕЗПОЛЕЗНАТА ФАЛШИВОСТ ЗА СРАМ

Конструктивната вина – Божествена тъга за греха	Вяра и Смирение – кротост, подобна на Христовата в слабостта	Разрушителният срам – безполезна фалшивост
Имаме склонността: • Да съжаляваме, че сме нарушили моралните си принципи. • Да се покаяваме, да си променяме мнението, сърцето, поведението. • Да сме откровени, да признаваме грешките си, да се реваншираме. • Да изстраваме и да се учим. • Да се смятаме за добри, ценностни. • Да желаем поведението ни да е израз на положителното ни самочувствие. • Да се доверяваме изцяло на изкупителната сила на Христовото Единение.	Имаме склонността: • Да изпитваме тиха увереност и самоодобрение, и т.н. • Да поемаме риск да растем и допринасяме. • Да поемаме отговорност за грешките, да желаем да ставаме по-добри. • Да се учим от грешките си и да се опитваме отново. • Да развиваме чувство за хумор, да се радваме на живота и на ближните си. • Да гледаме на слабостите си като възможност да разбираме хората около нас. • Да бъдем търпеливи със слабостите на другите, както и с техните несъвършенства. • Да увеличаваме увереността си в Божията любов и подкрепа.	Имаме склонността: • Да се чувстваме незначителни, отчаяни. • Да се опитваме да прикриваме слабостите си от хората около нас. • Да се страхуваме да не ни разкрият. • Да виним останалите хора за нашите проблеми. • Да избягваме поемането на риск, считайки провала за унижение. • Да се състезаваме и сравняваме себе си с другите. • Да бъдем сприхави и упорити, или пък бездушни. • Да бъдем саркастични или твърде сериозни. • Да сме обсебени от провалите си или от нашето надмощие. • Да се страхуваме от Божието неодобрение и възмущение.

използва човешката слабост, за да ни учи, укрепва и благославя. Противно на това, което може да очакваме или се надяваме, обаче, Бог не винаги „ще стор(и) слабите (ни) страни да станат силни“, премахвайки слабостта ни. Когато апостол Павел повторно се моли на Бог да премахне „трън(а) в плътта“, който използва Сатана, за да го мъчи, Бог му отговаря: „Доволно ти е Моята благодат; защото силата Ми в немощ се показва съвършена“ (2 Коринтяни 12:7, 9).

Има много начини, по които Господ прави „слабите страни да станат силни“. Въпреки че Той може да премахне слабостта чрез драматичния лек, за който се надяваме, от мой личен опит, това се случва много рядко. Например, не намирам доказателство, че Бог премахна слабостта на Мороний в способността му да пише, след този добре известен стих в Етер 12. Бог също може да направи слабите ни страни да станат силни, помагайки ни да заобикаляме слабостите си, да имаме подходящо чувство на хумор или перспектива относно тях, и да ставаме постепенно по-добри по отношение на слабостите си. Също така, силните и слабите страни са често свързани (подобно на силата на издръжливостта и слабостта да се инатим), а ние можем да се научим да

ценим силата и да обуздаваме съпътстващата я слабост.

Има и друг, още по-силен начин, по който Бог прави слабите неща в нас да станат силни. Господ заявява на Мороний в Етер 12:37: „И понеже видя своята слабост, ти ще бъдеш направен силен, за да седнеш на мястото, което Аз приготвих в обиталищата на Моя Отец“.

Тук, Бог не предлага да промени слабостта на Мороний, а да промени самия Мороний. Борейки се с предизвикателството на човешката слабост, Мороний – а и ние – можем да се научим на милосърдие, състрадание, кротост, търпение, смелост, издръжливост, мъдрост, постоянство, прошка, устойчивост, благодарност, творчество, както и да сме приемник на други добродетели, които ни правят по-подобни на Отец в Небесата. Това са качества, които дойдохме да изгладим тук на земята, качества подобни на Христовите, които ни подготвят за небесната ни обител.

Никъде другаде Божията любов, мъдрост и изкупителна сила не са по-явни от способността Му да превръща битките ни с човешката слабост в безценни божествени добродетели и сила, които ни правят по-подобни на Него. ■

Авторката живее в щата Юта, САЩ.

От старейшина
У. Кристофър
Уодъл
От Седемдесетте

ЧИСТА религия

Безкористната служба – да забравим за себе си, да откликваме на нуждите на ближните ни, както и да отдадем живота си, служейки им – винаги е била черта на последователите на Исус Христос.

В Матей, 11 глава, Спасителят ни учи много важен урок, посредством това, което *не* казва в отговор на въпроса, поставен от учениците на Иоан Кръстител:

„А Иоан като чу в тъмницата за делата на Христа, прати от учениците си да Му кажат:

Ти ли си оня, Който има да дойде, или друг да очакваме?

Исус в отговор им рече: Идете, съобщете на Иоана това, което чувате и виждате:

Слепи проглеждат, куци прохождат, прокажени се очистват и глухи прочуват; мъртви биват възкресявани, и на сиромасите се проповядва благовестието“ (Матей 11:2–5).

Вместо да представи кратко учение, обясняващо, че Той в действителност е „оня, Който има да дойде“, Спасителят отговаря чрез примера Си – а именно, чрез Своята служба.

По време на Общата конференция през април 2014 г., старейшина Ричард Г. Скот от Кворума на дванадесетте апостоли ни напомня: „Ние служим най-добре на нашия Отец в Небесата, като праведно влияем на околните и им служим. Най-великият пример ходил някога по тази земя е нашият Спасител, Исус Христос“¹.

Безкористната служба – да забравим за себе си, да откликваме на нуждите на нашите ближни, както и да отдадем живота си, служейки им – винаги е била черта на последователите на Исус Христос. Цар Вениамин учи повече от 100 години преди раждането на Христос: „Когато сте в служба на ближните си, вие сте само в служба на вашия Бог“ (Мосия 2:17).

Яков ни напомня, че съществен аспект от „чистата религия“, се изразява в службата ни към ближните, като „пригледва(ме) сирачетата и вдовиците в неволите им“ (Яковово 1:27). „Чистата религия“ е много повече от заявяване на вярата; тя е демонстрация на вярата.

Обичайте другарите си спътници

Към средата на юли 1984 г., само седмици, след като съпругата ми Керъл и аз сключихме брак в храма в Лос Анджелис, Калифорния, пътувахме за Юта, където трябваше да започна кариерата си, а Керъл да довърши своето обучение. Карахме в отделни коли. С двете превозни средства пренасяхме всичко, което имяхме.

На около половината път от нашата цел, Керъл доближи до моята кола и започна да ми ръкомаха. Това бе в дните преди появата на GSM-и, смартфони, SMS-и и Twitter. Виждайки изражението на лицето ѝ през

прозореца на нейната кола, ми стана ясно, че не се чувстваше добре. Тя ми даде да разбере, че може да продължи да шофира, но аз се притеснявах за моята булка.

Като доближихме малкия град Бивър, в Юта, тя отново отби и на мен ми бе ясно, че тя се нуждаеше да спре. Не ѝ беше добре и не можеше да продължи. Имахме две коли пълни с дрехи и сватбени подаръци, но за съжаление, имашме малко пари. Хотелска стая беше извън нашия бюджет. Не бях сигурен какво да правя.

Никой от двамата ни не беше ходил някога в Бивър, и без дори да знам какво точно търся, покарахме няколко минути из района, докато видях един парк. Отбихме на паркинга и намерихме едно сенчесто дърво, където опънах одеяло, така че Керъл да може да си почине.

След няколко минути една друга кола пристигна в почти празния паркинг и се паркира точно до нашите две коли. Една жена, на около възрастта на нашите майки, излезе от колата си и ни попита дали всичко беше наред, и дали може да помогне. Тя спомена, че ни бе забелязала, докато е карала и почувствала, че трябва да спре. Когато обяснихме ситуацията си, тя веднага ни покани да отидем у дома ѝ, където можехме да си починаме колкото се налага.

Скоро се озовахме на едно удобно легло, в хладния приземен етаж на нейния дом. След като се настанихме, тази прекрасна сестра спомена, че има някои задачи за вършене и че ще ни остави сами за няколко часа. Каза ни, ако сме гладни, да се самообслужим с каквото и да е в кухнята, а ако тръгнем преди да се е върнала, ако може да затворим входната врата.

След като се наспахме, от което се нуждаехме толкова много, Керъл се почувства по-добре и ние продължихме по пътя си без да се отбиваме в кухнята. Когато си тръгнахме, милата жена все още не се бе върнала. За наше разочарование, не записахме адреса и никога не можахме подходящо да благодарим на нашата добра самарянка, която се отби от пътя си и отвори дома си за странници в нужда.

Размишлявайки върху това преживяване, се сещам за думите на президент Томас С. Монсън, който олицетворява съвета на Спасителя да „(отидем) и (да) прави(м) също така“ (вж. Лука 10:37) на всеки един човек: „Не можем наистина да обичаме Бог, ако не обичаме нашите другари спътници в това земно пътуване“².

Когато попадаме на „другари спътници“ – на пътя или в нашите домове, на площадката и в нашите

училища, на работното място или в Църквата – като търсим, гледаме и действаме, ние ще станем по-подобни на Спасителя, благославяйки и служейки по пътя.

Търсете

Старейшина Нийл А. Максуел (1926–2004) от Кворума на дванадесетте апостоли учи:

„За разлика от скъпия ни Спасител, ние със сигурност не можем да извършим Единение за греховете на човечеството! Освен това, със сигурност не можем да понесем всички смъртни болести, недъзи и скърби (вж. Алма 7:11–12).

Въпреки това, в по-малка степен, точно както ни приканва Спасителят, ние наистина можем да се стремим да станем „тъкмо какъвто (е Той) (3 Нефи 27:27)“³.

Като се стремим да ставаме като Него, с искрено желание да благославяме „нашите другари спътници“, ние ще бъдем благославяни с възможности да забравяме за себе си и да повдигаме другите. Тези възможности често може да бъдат неудобни, да изпитват истинското ни желание да ставаме по-подобни на Учителя, чиято най-велика служба от всички – Неговото безпределно Единение, бе всичко друго, но не и удобно. „При все това“, казва Той, „нека бъде слава на Отца, Аз отпих и завърших приготовленията Си за чедата човешки“ (У. и З. 19:19).

Като се стремим искрено да бъдем по-подобни на Спасителя, това ще ни позволи да видим онова, което не бихме могли иначе да видим. Нашата добра самарянка живееше достатъчно близо до Духа, за да отвърне на подтика и да заговори непознат в нужда.

Виждайте

Да можем да виждаме с духовни очи означава да виждаме нещата такива, каквито наистина са, и да разпознаваме нужди, които не бихме могли да забележим по друг начин. В притчата за овцете и козите, нито „благословени(те)“, нито онези, които бяха „проклет-ти“ съумяха да разпознаят Спасителя в гладните, жадните, голите или хората в тъмница. Те отвърнаха на наградата си, питайки: „Кога Те видяхме?“ (Вж. Матей 25:34–44).

Само онези, които можеха да видят с духовни очи, разпознавайки нуждата, действаха и благословиха страдащите. Нашата добра самарянка разпозна нуждата, гледайки с духовните си очи.

Действайте

Може да виждаме нужди около себе си, но да се чувстваме неспособни да отвърнем, считайки, че това, което ние можем да предложим, е недостатъчно. Като се стремим да ставаме като Него, и като виждаме нуждите в другарите си спътници чрез нашите духовни очи, ние трябва да се доверяваме на Господ, че Той може да действа чрез нас, след което да действаме.

Влизайки в храма, Петър и Иоана откриват човек „куц от рождението си“, който просеше от тях милостиня (вж. Деянията 3:1–3). Отговорът на Петър е пример и покана за всеки един от нас:

„Но Петър рече: Сребро и злато аз нямам; но какво то имам, това ти давам; в името на Исуса Христа Назарянина, (стани и) ходи.

И като го хвана за дясната ръка, дигна го“ (Деянията 3:6–7).

Може да действаме, предоставяйки от времето и талантите си, чрез добра дума или силен гръб. Като търсим и гледаме, ние ще бъдем поставени в обстоятелства и ситуации, в които може да действаме и да благославяме. Нашата добра самарянка действа. Тя ни отведе в дома си и ни предостави каквото имаше. Един вид тя каза: „Каквото имам, това ви давам“. И точно от това се нуждаехме.

Президент Монсън учи на същите принципи:

„Всеки от нас, в пътуването през смъртността, ще пътува до своя собствен Ерихон. Какво ще бъде вашето преживяване? Какво ще бъде моето? Ще пропусна ли и аз да забележа падналия след побоя на крадците, който се нуждае от помощта ми? Ще пропуснете ли и вие?

Ще бъде ли аз този, който вижда наранения и чува молбата му, и при все това преминава на отсрещната страна? Ще бъдете ли вие този човек?

Или ще бъде ли аз човекът, който вижда, чува, спира и помага? Ще бъдете ли вие този човек?

Исус ни е дал лозунг: „Иди и ти прави също така“. Когато следваме това заявление, пред вечния ни поглед се открива пейзаж на радост, рядко сравним и винаги ненадминат“⁴.

Като ставаме по-подобни на Спасителя, търсейки, виждайки и действайки, ние ще успеем да разберем думите на цар Вениамин: „Когато сте в служба на ближните си, вие сте само в служба на вашия Бог“ (Мосия 2:17). ■

БЕЛЕЖКИ

1. Ричард Г. Скот, „Защото ви дадох пример“, *Лиахона*, май 2014 г., с. 35.
2. Томас С. Монсън, „Любовта – същността на Евангелието“, *Лиахона*, май 2014 г., с. 91.
3. Нийл А. Максуел, „Apply the Atoning Blood of Christ“, *Ensign*, ноем. 1997 г., с. 22.
4. Томас С. Монсън, „Your Jericho Road“, *Ensign*, май 1977 г., с. 71.

ТЪРСЕТЕ ИСКРЕНО

ГЛЕДАЙТЕ С ДУХОВНИ ОЧИ

ДЕЙСТВАЙТЕ И
БЛАГОСЛАВЯЙТЕ

함께 합소서
Need That Every Hour

신소프신
우루슬하

없기되소

음

„Със Тебе

ВСЕКИ ЧАС“

Когато не знаехме какво още да преподаваме, моят колега предложи да изпеем този химн.

От Джонатън Х. Уестовър

Един приятен неделен ден по време на мисията ми в Балсан, Корея, колегата ми и аз си вземахме довиждане с членовете след църква, и бяхме на път да ходим да проповядваме, когато мисионерският ръководител на района ни представи на едно 12-годишно момче – Конг Сънг-Гин. Той беше присъствал на събранието същия ден и искаше да научи повече за Евангелието.

Разбира се, ние се вълнувахме за възможността да му преподаваме, но също така аз бях притеснен да преподавам на някой толкова млад. Решихме да получим разрешение от неговите родители, и така, аз се обадох у дома на Конг Сънг-Гин и накратко говорих с майка му, Пак Ми-Джънг. Изненадах се, когато тя ми каза, че се радва за сина си, че иска да ходи на църква и ще се радва ако го посетим и му преподаваме.

Неочаквани проучватели

На следващата вечер, пристигнахме в дома на момчето, готови да преподаваме. Изненадахме се да разберем, че Пак Ми-Джънг също искаше да учим и дъщеря ѝ, Конг Су-Джин. И тъй като бяхме непознати в дома им, Пак Ми-Джънг пожела да остане по време на уроците. Разбира се, ние бяхме щастливи да преподаваме на всички желаещи да слушат.

След като ни сложиха почерпка, ние седнахме

заедно и започнахме да говорим. Вместо да започнем направо с урока, Пак Ми-Джънг искаше да ни опознае и да ни разкаже за нейните семейни обстоятелства. Тя ни разказа за наскорошните си изпитания и трудности, през които бяха преминали те, включително и неотдавнашната битка на сина ѝ с рак. Той успешно бе изкарал лъчетерапия и ракът се намираше в ремисия, но докторите ги предупредили, че може да се върне по всяко време. Това бе изключително тежко за семейството. Те бяха семейство от работническата класа, като бащата трябваше да се труди много упорито, просто за да може да осигури покрив над главите им и храна на трапезата.

Бях шокиран и натъжен от изпитанията в техния живот. Той не беше лек, но близостта в семейството беше много по-явна от което и да е друго семейство, което бях срещал в Корея; а това означава много в корейското общество, което е фокусирано около семейството. Тръгнахме си от техния дом онази вечер, опознавайки по-добре това специално семейство и имайки възможността да споделим посланията на Евангелието с тях.

Колегата ми и аз се върнахме още няколко пъти да им преподаваме същата тази седмица, като всеки път усещаме същата топлина и щедрост, която почувствахме при първата ни среща. Когато стана на въпрос за

кръщението, и двете деца се вълнуваха много да се присъединят към Църквата. Обаче, майка им не споделяше това вълнение. Въпреки че ученията ни ѝ бяха направили дълбоко впечатление и тя се надяваше да са истинни, тя не чувстваше, че можеше да приеме и спазва подобен вид задължения, които се изискваха от присъединяването към Църквата. Тя също не смяташе, че е подходящо да се кръсти без своя съпруг, с който предстоеше да се запознаем. Въпреки това, обаче, тя имаше голямо желание да продължи да се среща с нас, както и искаше да посещава събранията с децата си.

Към края на втората седмица, докато продължавахме да преподаваме в дома ѝ, ние се запознахме с нейния съпруг Конг Кук-Уон – скромнен, благ и щедър човек. Той се присъедини към нас за последните беседи и веднага повярва във всичко, което преподавахме, включително и ученията, които другите хора намират за трудни, като десятъка и Словото на мъдростта. Въпреки финансово си състояние на прага на лишения, те започнаха да плащат десятък. Единствената пречка за бащата бе, че трябваше да работи в неделя. Той работеше на Международно летище Сеул всяка неделя и поради тази причина не можеше да присъства на събранията със семейството си. Въпреки работното си време, той и съпругата му си бяха уредили да присъстват на кръщенията на техните деца идващата неделя.

След кръщенията, ние продължихме да се срещаме често в техния дом. Провеждахме семейна домашна вечер, споделяхме стихове и вдъхновяващи преживявания, и ги запознахме с членовете на района. Въпреки това обаче, независимо от продължаващите евангелски преживявания, родителите бяха далече от кръщението.

Междувременно, колегата ми бе преместен, а новият ми колега пристигна направо от Центъра за обучение на мисионери. Той бе изпълнен с вяра, енергия и вълнение, а на мен, често казано, ми беше трудно да следвам неговото темпо. След като се срещнахме няколко пъти с Конг Кук-Уон и Пак Ми-Джънг, моят колега се доближи и ме попита дали аз и предишният ми колега сме постигли с тях. Не бяхме. Всъщност, дори и не се бях замислял

Духът бе силен в стаята, когато завършихме последния куплет. Пак Ми-Джънг ме погледна право в очите и каза: „Трябва да се кръстя“.

за това. И така, ние се срещнахме със семейството и предложихме пост. Бях шокиран да разбера, че те от време на време бяха постили сами, както за здравето на сина си, така и за промяна в работното време на Конг Кук-Уон, за да може да ходи на църква. След като колегата ми и аз се присъединихме заедно с тях в пост, на молитвите ни беше отговорено и работното време на Конг Кук-Уон бе променено. Но Пак Ми-Джънг все още бе непреклонна относно това да се кръсти.

Вдъхновена идея

На моя колега тогава му хрумна друга блестяща идея. Той извади Сборника с химни, джобен формат,

и попита дали можем да пеем с тях. Въпреки че бяхме пели и преди, никога не бях виждал Пак Ми-Джънг да пее и просто бях решил, че не ѝ харесва или пък се чувства неловко, тъй като музиката беше нова за нея. Колегата ми я попита дали има любим химн, и за мое удивление, тя се просълзи и отговори, че още от малка, любимият ѝ химн е „Със Тебе всеки час“ (Химни, № 69). Ние започнахме да пеем в хармония на четири гласа, като бащата пееше мелодията, майката изпълняваше алт, колегата ми бе тенор, а аз бас.

Духът се усещаше силно в стаята. Докато изпълнявахме третия куплет, тя бе завладяна от чувства и гласът ѝ затихна, докато ние продължавахме:

*Със мене всеки час
ако си Ти,
грехът не може да
ме съблазни.
От Тебе се нуждаю,
много се нуждаю,
сега благослови ме,
Спасителю.*

Като завършихме четвъртия и последен куплет, тя ридаше. Докато съпругът ѝ се опитваше да я успокои, тя в последствие успя да се съвземе. Погледна ме право в очите и каза: „Трябва да се кръстя“.

Кръщелната служба за Конг Кук-Уон и Пак Ми-Джънг онази неделя, бе една от най-духовните по време на мисията ми. Техните деца взеха участие в програмата и мнозина местни членове присъстваха, за да изразят своята подкрепа за най-новото покръстило се семейство в района им. Колегата ми и аз представихме специално музикално изпълнение: „Със Тебе всеки час“.

В последствие, аз завърших мисията си и се прибрах у дома. След една година в колежа, се завърнах в Корея за летен стаж и всяка събота и неделя си поставях за цел да посещавам многото специални приятели и семейства, които бях срещнал по време на своята мисия. След няколко седмици, се върнах в Балсан и се видях с това специално семейство. Пристигайки в дома им, забелязах, че някой липсваше – техният син. Със сълзи на очи, Пак Ми-Джънг ми съобщи новината: ракът на техния син се бе върнал отново и на 14-годишна възраст, той бе изгубил битката си с него.

Докато се опитвах да изразя своите съболезнования, както и да се преборя с болката, която изпитвах, Конг Кук-Уон ме увери, че всичко ще бъде наред. Те обичаха Евангелието, вярно посещаваха събранията и очакваха деня, в който семейството им да бъде запечатано за вечността в храма Сеул Корея. Независимо от болката, която изпитвах, семейството знаеше, че отново ще видят Конг Сънг-Гин и ще бъдат едно цяло. Пак Ми-Джънг също ми каза, че изпълняването на химни ежедневно ѝ е помогнало да намери сили да издържи и да почувства съпътстващия мир, който идва чрез Духа.

Напускайки дома им онази вечер, отново се замислих върху думите от любимия химн на Пак Ми-Джънг. Благодарен съм на Небесния Отец, че благослови семейството с мир, след като Конг Сънг-Гин си отиде от този свят, и съм особено благодарен за ролята на Духа в разговора на Пак Ми-Джънг, който спомогна семейството да заслужи вечните благословии на храма. ■

Авторът живее в щата Юта, САЩ.

ХИМНИТЕ УТЕШАВАТ СКЪРБЯЩИТЕ

„Някои от най-великите проповеди са били изнасяни чрез изпълняването на химни. Химните ни подбуждат към покаяние и добри дела, изграждат свидетелство и вяра, утешават изнемошелите, успокояват тъгуващите и ни вдъхновяват да издържим докрай“.

**„Предисловие от
Първото Президентство“,
Химни, с. ix.**

От президент
Бойд К. Пакър
Президент на Кво-
рума на дванаде-
сетте апостоли

Безкористната и свещена жертва на Спасителя

*Господ винаги е там. Той е
изстрадал и платил цената, ако
имате желанието да Го приемете
като вашия Изкупител.*

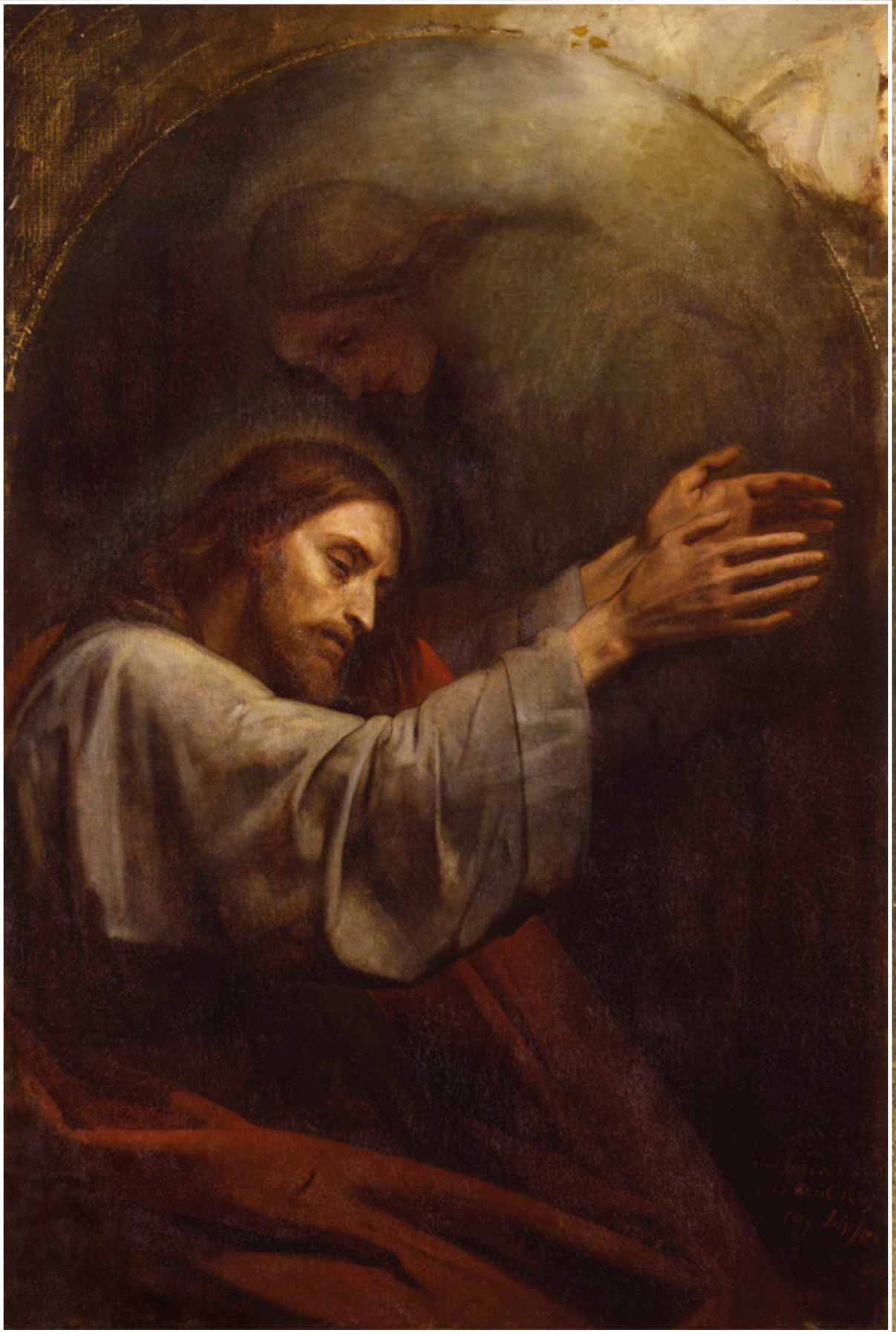
Всички ние живеем на духовен кредит. По един или друг начин, сметката се пълни и пълни. Ако я изплащате междувременно, то тогава няма много за какво да се тревожите. Скоро започвате да се учите на дисциплина и знаете, че предстои ден на разплата. Научете се навреме да погасявате духовната си сметка, вместо да чакате да се натрупват лихва и глоби.

Поради това, че бивате изпитвани, разбираемо е да допускате грешки. Предполагам в живота си сте вършили неща, за които съжалявате, неща, за които дори и не можете да се извините,

нито пък да коригирате; ето защо, вие носите товар. Вече е време да не използвате думата *вина*, която може да петни като с перманентно мастило и да не може да бъде отмита. Доведеното дете на вината е разочарованието, съжалението за изгубени благословии и възможности.

Ако се борите с вина, не се различавате от хората от Книгата на Мормон, за които пророкът казва: „И поради тяхното беззаконие църквата беше започнала да запада; и те започнаха да не вярват в духа на пророчеството и в духа на откровението; и Божиите възмездия ги гледаха в лицето“ (Еламан 4:23).

Често се опитваме да разрешим проблема с вината, казвайки си един на друг и на себе си, че няма значение. Но някак си, дълбоко вътре, ние не вярваме в това. Нито пък вярваме на себе си, ако го заявяваме. Даваме си много по-добра сметка. Знаем, че е от значение!

Пророците винаги са учили на покаяние. Алма казва: „И ето, Той идва да изкупи онези, които ще бъдат кръстени в знак на покаяние чрез вяра в Неговото име“ (Алма 9:27).

Алма безцеремонно казва на своенравния си син: „Сега, покаянието не можеше да споходи човеците, освен ако нямаше наказание, което също да е вечно, какъвто трябваше да бъде и животът на душата; наказание, намиращо се в противоположност на плана на щастието“ (Алма 42:16).

Съществуват две основни цели в смъртния живот. Първата е да получим тяло, което, според желанието ни, да бъде пречистено и извисено и да живее вечно. Втората цел е да бъдем изпитвани. В изпитанието, ние определено ще допускаме грешки. Но ако желаем, ние можем да се учим от грешките си. „Ако речем, че не сме съгрешили, правим (Бога) лъжец, и Неговото слово не е в нас“ (1 Йоана 1:10).

Вие, най-вероятно, може да се чувствате малоценни по ум и тяло, и да сте обезпокоявани или обременени от телото на някоя духовна сметка, която е отбелязана като „просрочена“. Когато се изправите лице в лице със самия себе си в моментите на тих размисъл (които мнозина от нас се опитваме да избягваме), има ли неразрешени въпроси, които ви измъчват? Тежи ли нещо на съвестта

ви? Виновни ли сте все още, в една или друга степен, за нещо малко или голямо?

Прекалено често получаваме писма от хората, които са допуснали трагични грешки и са обременени. Те умоляват: „Мога ли някога да бъда опростен? Мога ли някога да се променя?“ Отговорът е „да“!

Павел учи коринтяните: „Никакво изпитание не ви е постигнало освен това, което може да носи човек; обаче, Бог е верен, Който няма да ви остави да бъдете изпитани повече, отколкото ви е силата, но заедно с изпитанието ще даде и изходен път, така щото да можете да го издържите“ (1 Коринтяни 10:13).

Евангелието учи, че облекчение от измъчването и вината може да се заслужи чрез покаяние. Освен в случая на малцината избрали погибел, след като са познавали пълотата, няма навик, няма пристрастяване, няма бунт, прегрешение или нарушение, които да са изключени от обещанието за пълно опрощаване. Без значение какво се е случило в живота ви, Господ е подготвил път за вас да се завърнете, ако се вслушвате в подтиците на Светия Дух.

Някои са изгнани с непреодолим копнеж, изкушение, загнездено дълбоко в ума, склонно да се превърне в навик, след което в пристрастяване. Ние сме склонни към известно прегрешение и грях, както и към извинението, че нямаме вина затова, че сме се родили по този начин. Изпадаме в клопка и оттам започва болката и мъчението, от които единствено Спасителят може да изцели. Вие имате силата да спрете и да бъдете изкупени.

Сатана атакува семейството

Президент Марион Дж. Ромни (1897–1988) ми каза веднъж: „Не им казвай просто, за да разберат; кажи им го така, че да няма място за неразбиране“.

Нефи заявява: „Защото душата ми се наслаждава на яснотата; понеже по този начин Господ Бог действа сред чедата човешки. Понеже Господ Бог дава светлина на разума и Той говори на човеците според езика им, за да разберат“ (2 Нефи 31:3).

Затова, слушайте! Ще говоря простиичко, като човек призван и задължен да направи това.

Вие знаете, че съществува противник. Писанията го определят по следния начин: „Онази стара змия, която е дяволът, ... бащата на всичките лъжи“ (2 Нефи 2:18). Той бе прогонен от самото начало (вж. У. и З. 29:36–38) и му бе отказано смъртно тяло. Той сега се е зарекъл да унищожи „великия план на щастието“ (Алма 42:8) и да стане враг на всичката праведност. Той съсредоточава атаките си върху семейството.

Живеете в дни, в които бича на порнографията вършее по целия свят. Трудно е да му избягаш. Порнографията се прицелва в онази част от естеството ви, чрез която имате силата да създавате живот.

Да се отдадеш на порнография води до трудности, развод, болести и десетки видове неприятности. Не съществува част от нея, която да е невинна. Да я събираш, да я гледаш или да я разнасяш наоколо под каквато и да е форма, наподобява на това да носиш гърмяща змия в раницата си. Тя те излага на неизбежния духовен еквивалент на змийската атака, инжектираща смъртоносна отрова. Не е трудно да разбере човек, че поради същността на света днес, почти невинно може да бъдеш изложен на порнография,

*Имало е само
Един във всич-
ки летописи
от човешка-
та история,
Който е бил
напълно безгре-
шен, достоен
да отговаря
за греховете и
прегрешения-
та на цялото
човечество.*

да я четеш, да я гледаш, без да осъзнаваш ужасните последствия. Ако това описва вас, предупреждавам ви да спрете. Спрете сега!

Книгата на Мормон учи, че „човеците са достатъчно поучени, че да различават доброто от злото“ (2 Нефи 2:5). Това включва и вас. Вие знаете кое е правилно и кое грешно. Внимавайте да не престъпите границата.

Въпреки че повечето грешки може да бъдат признати поверително с Господ, има прегрешения, които изискват много повече, за да получат опрощение. Ако грешките ви са били тежки, срещнете се с епископа си. В останалите случаи, обикновеното признание, тихо и лично, ще е достатъчно. Но помнете, тази велика утрин на опрощението може да не дойде изведнъж. Ако се препъвате отначало, не се отказвайте. Преодоляването на обезсърчението е част от изпита. Не се отказвайте! И както съм съветвал и преди, веднъж признаете ли и отвърнете ли се от греховете си, не поглеждайте назад!

Спасителят страда за нашите грехове

Господ винаги е там. Той е изстрадал и платил цената, ако имате желанието да Го приемете като вашия Изкупител.

Като смъртни хора, е възможно да не, всъщност най-вероятно не можем, напълно да разберем *как* Спасителят изпълни Единителната Си жертва. Но засега, *как* не е толкова важно колкото *защо* относно страданието Му. Защо го направи Той за теб, за мен, за цялото човечество? Той го извърши поради любовта си към Бог Отец и цялото човечество. „Никой няма по-голяма любов от това щото да даде живота си за приятелите си“ (Иоана 15:13).

В Гетсиманската градина, Христос се отдели от апостолите си, за да се помоли.

Това, което се случи, е извън способността ни за разбиране! Но ние знаем, че Той извърши Единението. Той имаше желанието да вземе върху Си грешките, греховете и вината, съмненията и страховете на целия свят. Той страда за нас, така че ние да не трябва да го правим. Мнозина смъртни са били измъчвани от страдания и са погинали с болезнена, ужасна смърт. Но Неговата агония надминава всички тях.

На моята възраст, съм си дал сметка какво означава физическата болка, и тя изобщо не е шега работа! Никой не напуска този свят без да е научил някои неща относно страданието. Но личното страдание, което не мога да понасям, е когато разбирам, че съм накарал някой друг да страда. В подобни моменти мога да зърна частица от агонията, която претърпява Спасителят в Гетсиманската градина.

Неговото страдание бе различно от всяко друго страдание преди това или след това, защото Той взе върху Си всички наказания, които някога са били наложени на човешкия род. Само си представете! Той нямаше дълг за изплащане. Не бе извършил нищо грешно. И въпреки това, събралата се цяла вина, скръб и тъга, болка и унижение, всички умствени, емоционални и физически терзания, познати на човека – всички те бяха понесени от Него! Имало е само Един във всички летописи от човешката история, Който е бил напълно безгрешен, достоен да отговаря за греховете и прегрешенията на цялото човечество и да оцелее в болката, която съпътстваше разплатата за тях.

Той предостави живота Си, заявявайки:

„Защото Аз съм Този, Който взема върху Си греховете на света“ (Мосия 26:23). Той бе разпнат; Той умря. Те не можах да Му отнемат живота. Негово бе решението да умре.

Пълното опрощение е възможно

Ако сте се препъвали или дори сте били изгубени за известно време, ако чувствате, че противникът ви е пленил, можете да продължавате с вяра и да не се скитате повече насам-натам по света. Има хора, които имат готовността да ви упътят към мир и сигурност. Дори и благодатта Божия, както е обещано в Писанията, идва „след всичко, което можем да сторим“ (2 Нефи 25:23). Възможността за това, според мен, е истината, която действително си заслужава да знаем.

Обещавам, че яркото утро на опрощението ще дойде. И тогава „Божият мир, който никой ум не може да схване“ (Филипяните 4:7) приижда в живота ви отново, подобно на изгрев, и вие и Той „греха (ви) няма да помни(те)“ (Еремия 31:34). Как ще узнаете? Ще узнаете! (Вж. Мосия 4:1–3.)

За това ви уча, онези от вас, които сте в беда. Той ще се притече на помощ и ще реши неразрешимия за вас проблем, но вие трябва да заплатите цената. Не може да стане без да го направите. Той е един много мил управител, в смисъл, че е платил нужната цена, но желае от вас да сторите нужното, дори и да е болезнено.

Обичам Господ и обичам Отец, Който Го е изпратил. Нашите товари от разочарование, грях и вина, могат да бъдат положени пред Него, и според щедрите Си условия, всяка точка в сметката ни

може да бъде отбелязана като „изплатена напълно“.

„Дойдете сега та да разискаме, казва Господ; Ако са греховете ви като мораво, Ще станат бели като сняг; Ако са румени като червено, Ще станат като бяла вълна“. И това става, продължава Исаия, „ако слушате драговошно“ (Исаия 1:18–19).

Дойдете при Него

Стихът „учи се на мъдрост в своята младост; да, учи се в младостта си да пазиш заповедите Божии“ (Алма 37:35) е покана, придружена от обещанието за мир и защита от противника. „Никой да не презира своята младост; но бъди на вярващите пример в слово, в поведение, в любов, във вяра, в чистота“ (1 Тимотея 4:12).

Не очаквайте всичко да върви като по вода през живота ви. Дори и за хората, които живеят така, както подобава, понякога ще бъде обратното. Приемете всяко от предизвикателствата на живота с оптимизъм и увереност, и ще имате мир и вяра, които да ви поддържат сега и за в бъдеще.

За онези от вас, които все още нямат всички благословии, които чувствате, че искате и от които се нуждаете, аз непоколебимо ви заявявам, че няма да ви бъде отказано нито едно преживяване или съществена възможност за изкупление и спасение, ако живеете с вяра. Останете достойни; имайте надежда, търпение и се молете. Нещата се нареждат по някакъв начин. Дарът на Светия Дух ще ви води и напътства в действията ви.

Ако сте един от онези хора, борещи се с вина, разочарование или депресия, в резултат на сторените от вас грешки или неполучените все още благословии, прочетете вдъхващите увереност учения, намиращи се в химна: „При Бог елате“:

Нашите товари от разочарование, грях и вина, могат да бъдат положени пред Господ, и според щедростта Си условия, всяка точка в сметката ни, може да бъде отбелязана като „изплатена напълно“.

*При Бог елате, обременени,
вий изтерзани тук от греха.
Той ще ви води в мир, утешени,
в святия дом в небеса.*

*При Бог елате, за вас Той мисли,
в мрак и да ходите тук сега.
Ще ви намери и с обич води
Той от нощта към деня.*

*При Бог елате, Той чува всеки,
който се моли кротко, смирен.
Своите ангели ще изпрати
близо до теб и до мен¹.*

Заявявам, с моите братя апостолите, че съм специален свидетел за Господ Исус Христос. Това свидетелство е потвърдено всеки път, когато чувствам в себе си или околните пречистващия ефект на Неговата свещена жертва. Моето свидетелство, и това на моите братя, е истинно. Ние познаваме Господ. Той не е непознат за Своите пророци, гледачи и откровители.

Разбирам, че не сте съвършени, но вие се придвижвате по пътя. Имайте смелост. Знайте, че всеки човек с тяло има сила над онзи, който няма такова². На Сатана му беше отказано тяло; така че, ако някога се сблъскате с изкушения, знайте, че ще надвиете всички тези изкушения, ако упражнявате свободата на избор, дадена на Адам и Ева в Едемската градина и предадена на това поколение.

Ако гледате напред с вяра и желание да вършите онова, което Господ желае – това е всичко, което се очаква от вас. ■

От духовно послание, „Truths Most Worth Knowing“, изнесено в Университета Бригъм Йънг на 6 ноем. 2011 г. За пълния текст на английски език, отидете на speeches.byu.edu.

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. „При Бог елате“, Химни, № 77.

2. Вж. Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит, 2007 г., с. 211.

ИЗПЕЙ ЛЮБИМИЯ СИ ХИМН

Тъкмо бях родила дъщеричката ни, Ребека. Раждането бе трудно и бях изтощена.

Когато Ребека бе поставена в ръцете ми, аз получих натрапчивото чувство, че трябва да изпея любимия си химн: „Чедо на Бога съм“ (*Химни*, № 186). Първоначалната ми реакция беше: „Не, прекалено съм уморена. Ще ѝ го изпея по-късно“. Но тогава мисълта отново се появи. И така, въпреки че бях изтощена, аз започнах да пея първия куплет. Съпругът ми и моята майка се присъединиха към мен.

Когато свършихме песента, почувствах особено чувство в стаята. Дори и на докторката, която до този момент се държеше професионално и доста сдържано, ѝ се стичаха сълзи по лицето. Тя ни благодари, че сме изгълнили такава красива песен. Каза, че през всичките години,

през които е израздала бебета, никога до този момент не се беше чувствала по този начин.

Размишлявах върху това преживяване и се чудех, дали да не намеря запис на химна и да ѝ го дам. За съжаление, животът ме завъртя и забравих за това.

И тогава дойде денят за преглед след раждането. Когато влезе в стаята, лицето на докторката блесна и тя ме прегърна. Каза, че не е могла да се освободи от тази песен и дори се е опитала да открие музиката по Интернет, за да я пее със семейството си. В този момент Светият Дух ми напомни, че е трябвало да ѝ дам копие на музиката. Обещах ѝ, че до седмица ще се върна с музиката.

Онази нощ, аз се молих за помощ да открия аранжир-мент на песента,

който ще е най-подходящ за нея. На другия следобед, аз поръчах компакт диск с песента. Когато пристигна по пощата няколко дни по-късно, няхах търпение да ѝ го дам.

Тя бе очарована да го получи и ми благодари за подаръка. Каза ми, че не е сигурна защо, но че беше много важно за нея да сподели тази песен със семейството си. Като продължихме да разговаряме, аз споделих с нея не само любовта си към песента, но и моето свидетелство за обикновените истини, на които ни учи тя.

Докато карах към къщи този ден, почувствах любовта на Небесния Отец към една от Неговите дъщери – моята докторка. Той я познава и я обича, и желае тя да разбере, че също може да се завърне да живее с Него отново. ■

Анджела Олсън Сентър, Охайо, САЩ

Когато свършихме песента, на докторката, която до този момент се държеше професионално и доста сдържано, ѝ се стичаха сълзи по лицето.

Защо Небесният Отец не се грижи „винаги“ за нас и ни предупреждава?

НЕГОВИТЕ ВЕЧНИ ОБЕЩАНИЯ

Докато си седях в събранието за причастие, размишлявайки върху молитвата за хляба, следните думи непрекъснато се повтаряха в ума ми: „за да може винаги да имат Неговия Дух да бъде с тях“ (Мороний 4:3; У. и З. 20:77).

„Винаги“, се казваше там – не просто в определени моменти. Защо, тогава, преди няколко месеца, съпругът ми и аз не бяхме подтикнати как да предпазим нашия 11-годишен син, преди да загине във велосипедно-автомобилна катастрофа? Защо Небесният Отец не се грижи „винаги“ за нас и ни предупреждава?

В Неделното училище за деца се преподава и се вярва, че Светият Дух ще ни защитава. Той ще използва тихият, малък глас, за да ни наблюдава, напътства и предупреждава за опасности. Тази мисъл е в ума ми откакто Бен почина. Толкова много ми липсваше, а сърцето ми жадуваше за разбиране и мир.

Къде беше моят предупредителен глас? Къде беше Светият Дух? Смятах, че правим всичко възможно да сме праведни. Плапахме десетъка си, ходехме на църква и служехме за каквото и да ни помолеха. Бяхме далеч от съвършени, но провеждахме семейна домашна вечер и изучавахме Писанията. Стараехме се.

По това време се намирах в събранието на Обществото за взаимопомощ, когато учителката разказа история за своя близка. Докато чакала на светофара, нейната близка получила ясното впечатление да остане там, където се намира, докато не светне зелено. Тя се вслушала в подтика, и почти мигновено един огромен камион се появил изневидалица на пресечката, преминавайки на червена светлина. Ако тя не се била вслушала и подчинила на този глас, тя и децата ѝ най-вероятно е можело да бъдат наранени или дори убити.

Тази история ме смаза, но докато си седях на стола в сълзи,

приготвяйки се да стана и да си изляза, едно огромно успокоение се изля върху мен. Почувствах мир и че Светият Дух в действителност е бил с мен. В моя случай, Той не е бил там като предупредителен глас, а като утешител.

От момента на нещастieto с Бен, аз съм чувствала сила извън способностите си и съм била утешавана от любовта на моя Небесен Отец. Липсваше ми разбиране понякога защо се случват определени неща, но никога не съм се съмнявала в Неговата любов.

Имам вяра, че Бог разбира всички неща и никога няма да ме остави без утеха. Светият Дух изпълнява много роли в живота ни. Той ни защитава, но също така Той ни напътства, утешава, учи и ни дава разбиране и други благословии.

Разбрах, че Небесният Отец наистина спазва Своите обещания. Той „винаги“ е бил с мен. ■
Робин Каспър, Юта, САЩ

ДУХЪТ МИ НАШЕПНА

„Хей, момчета! Върнете се!“,
крещеше един ужасен глас.

Аз се обърнах и забелязах две момчета, на около пет и седем годишна възраст, да тичат из паркинга на магазина, със сълзи леещи се по лицата им. Продавачът изглеждаше притеснен, докато ги викаше.

Като се обърнах към колата си, Духът ми нашепна: „Ти можеш да помогнеш“. Шепота беше тих и въпреки това, толкова ясен, че миг по-късно, аз тичах из паркинга, към момчетата.

Намерих по-голямото момче да стои до един кафяв миниван. Аз се доближих и коленичих зад него.

„Здравей. Казвам се Кристина. Добре ли си?“

При думите ми, той заплака още по-силно и закри лицето си с ръка. Продавачът и другото момче дойдоха при нас.

„Мисля си, че говорят само френски език“, каза ми продавачът. „Открихме ги да тичат из магазина, изгубени“.

Аз се представих отново на децата на френски. Френският ми беше роден език, но не го бях говорила откакто бях осиновена в англоговорящо семейство като малка. Обикновено, френският ми не е добър. В този момент, обаче, не беше нито тромав, нито неестествен. Думите бяха ясни в ума ми и в гласа ми, докато успокоявах момчетата.

Докато ридаеха, по-голямото момче обясни с куп бързи думи, че той и брат му не можеха да открият никъде в магазина своите родители и бяха излезли навън, за да ги търсят. Докато слушах, аз бегло си дадох сметка, колко е удивително, че не само разговарях свободно на френски, но също така и с готовност разбирах и успокоявах две уплашени момчета.

„Загубили са родителите си и искат да ги чакат тук, до колата си“, казах аз на продавача. Малкото момченце ми каза имената на своите родители, които аз предадох на продавача, за да ги извика по интеркома. Няколко минути по-късно, момчето

Забелязах две момчета, на около пет и седем годишна възраст, да тичат из паркинга на магазина, със сълзи леещи се по лицата им.

забеляза баща си, да излиза от магазина и да тича, за да го посрещне.

Като последвах момчето до баща му, установих, че не можех повече дори и едно „довиждане“ да кажа на френски. Опитвах се напразно да кажа нещо, което момчетата да разберат, но не можех да кажа нищо повече от няколко случайни думи. Най-накрая, прибягнах до английски, казвайки на момчето: „Довиждане. Приятно ми беше да се запознаем“.

След като оставих момчетата при родителите им, бях изпълнена с благодарност. Небесният Отец бе действал посредством мен, за да успокои две от малките Си дечица. Смирих се от това, че Господ бе увеличил ограничените ми способности, за да изпълни Своите цели. Бях благодарна да стана свидетел на онова, което може да се случва, като Му откликваме, когато ни призовава, дори и при най-невероятни обстоятелства. ■

Кристина Албрехт Иърхарт,
Вашингтон, САЩ

ТРЯБВА ДА ОТИДЕМ В ХРАМА СЕГА!

Една неделна сутрин, един новопокръстен член бе представен в района. Името ѝ беше Лидия. Тя плени сърцата ни мигновено.

Лидия беше възрастна и съпя, в резултат на дълги години борба с диабет. Тя бързо опозна членовете в района, по гласовете им и по техните стъпки. Казваше ни имената и се здрависваше с нас, и ние никога не обръщахме внимание на факта, че беше съпяла.

След като мина нужната една година, Лидия се среща с епископа и президента на кола, за да получи храмовата си препоръка. Една неделя в Обществото за взаимопомощ, тя ме дръпна до себе си и възкликна: „Президентът на кола ми каза, че трябва да отида до храма възможно най-скоро. Ще ме заведете ли?“

Това бе първата седмица от декември – всички бяхме много заети. Опитах се да използвам обикновените извинения и казах: „Не

може ли да почакаме до януари?“

„Не, трябва да отидем сега!“

Една група жени от района ходеха до храма всеки месец, така че аз говорих с тях относно пътуване с Лидия. Те също бяха много заети. Но Лидия, със съзри на очи, отново ни каза, че президентът на кола ѝ е казал да отиде възможно най-скоро.

И така, ние всички се съгласихме да направим това пътуване от 241 км следващата седмица. По пътя, изпъвахме колата с бърборенето и приятелството на осем жени. Лидия бе на върха на щастието от преживяването си в храма и благословията да получи своето надаряване.

Първата седмица на януари, състоянието на Лидия се влоши

и тя влезе в болница за спешна помощ. Седмица по-късно нея вече я нямаше. Но тя си замина с вечните благословии, които беше получила в храма, само няколко седмици преди това.

По-късно, аз разказах на президента на кола историята за нашето пътуване и му казах колко впечатлена бях, че той е бил подтикнат да каже на Лидия да отиде до храма веднага.

„Наистина няха предвид, че тя трябва да отиде сега“, отвърна той. „Винаги казвам на новите притежатели на препоръка да отидат до храма възможно най-скоро. Духът е говорил на Лидия, не аз!“

Лидия ни научи да се вслушваме в Духа и да действаме незабавно.

Благодарна съм за напомнянето

й да се вслушваме в тихия, малък глас. ■

Мери Холмс Юън,
Калифорния, САЩ

Президентът на кола ми каза, че трябва да отида до храма възможно най-скоро“, каза Лидия. „Ще ме заведете ли?“

Старейшина
Анъни Д. Пъркинс
От Седемдесетте

ВЪРВЕТЕ С Вяра

Вие, пълнолетни младежи, живеете сега в това, което се нарича: „Десетилетието за вземане на решения“. Вие взимате някои от най-важните решения в живота си, като например: „отиване в храма, служене на мисия, получаване на образование, избор на работа и избиране на брачен партньор и запечатване за време и вечността в светия храм“¹.

Говоря по-конкретно на тези от вас, които се борят с едно или повече от тези важни решения – някой най-вероятно са почти замръзнали от страх, че ще вземат грешното решение или пък се нуждаят от одобрение, за да бъдат сигурни във вече взето решение.

Четири урока от Нефи относно вдъхновеното вземане на решения може да намалят страховете ви и да увеличат вашата увереност в продължаването напред.

1. Подчинявайте се на заповедите.

Последният стих от свещения летопис на Нефи обобщава живота му: „Защото така ми заповяда Господ и аз трябва да се подчинявам“ (2 Нефи 33:15).

Вярата на Нефи и любовта му към Спасителя си проличават от спазването му на Божиите заповеди. Той се моли (вж. 1 Нефи 2:16). Чете Писанията (вж. 1 Нефи 22:1). Той търси и следва напътствието на живия пророк (вж. 1 Нефи 16:23–24). Подобно послушание позволява на Светият Дух силно да съпътства Нефи през целия му живот и дава непрестанно лично откровение.

Вие също трябва да стоите близо до Господ, спазвайки Божиите заповеди. Свидетелствам, че постоянното послушание в малките неща, като четенето на Писанията, ежедневната молитва, посещаването

Четири урока от Нефи относно вдъхновеното вземане на решения може да намалят страховете ви и да увеличат вашата увереност в продължаването напред.

на събранията, вслушването в живите пророци и службата към околните, ще ни заслужи Духа – и откровението, което идва с Него.

Свършенството не е изискване за лично откровение. Изискването е ежедневното покаяние

Вярата на Нефи и любовта му към Спасителя си проличават от спазването му на Божиите заповеди.

(вж. Римляни 3:23). Ако покаянието ви е искрено и пълно (вж. У. и З. 58:42–43), пречистващата сила на Единението ще доведе Духа, за да ви води в трудните решения на живота.

2. Продължавайте напред с вяра

Поставете се на мястото на Нефи. Вашият баща ви казва, че Господ е заповядал семейството ви да загърби богатството и да замине в пустинята. Не бихте ли искали да знаете повече за пътуването си и крайната си цел?

Предполагам Нефи би бил очарован, ако Господ ясно бе очертал неговото бъдеще. Но Бог не действа по този начин с Нефи, нито пък ще постъпи така с вас.

Докато семейството на Нефи пътува из пустинята, той получава напътствия „само от време на време“ (1 Нефи 16:29; 18:1). Ако бе видял предварително пътешествието на своя живот, това със сигурност не би му предоставило трудните и оформящи вярата му преживявания, които му помагат да се превърне в човек, по-подобен на Христа.

Ако чакате Бог да ви разкрие каква специалност да учите, с кого да сключите брак, каква работа да

приемете, къде да живеете, дали да завършите висше образование и колко деца да имате, най-вероятно никога няма да напуснете апартамента си. Аз ви свидетелствам, че личното откровение ще идва само „от време на време“.

Небесният Отец иска от нас да израстваме, като това включва и способността ни да преценяваме фактите, да отсъждаме и да вземаме решения. Но Той също така ни приканва да отнасяме решенията си до Него с молитва (вж. У. и З. 9:7–9). Старейшина Ричард Г. Скот от Кворума на дванадесетте апостоли учи, че отговорите на нашите молитви идват „по един от *трите* начина“².

Потвърждаваща увереност

„Първо, може да почувствате мир, утеха и увереност, които потвърждават, че решението ви е правилно“³. Съпругата ми Кристи и аз сме открили този вид увереност, че критичните решения, влияещи на живота, може да бъдат предадени посредством Писанията, често пъти след посещение в храма.

Например, след дълго размишление и молитва, ние решихме да изоставим мечтания си дом в Тексас, да приемем преместване в работата и да преместим шестте си деца в Пекин, Китай. Но ние отчаяно се нуждаехме от духовно потвърждение за подобно съществено преместване. Божественото потвърждение наистина дойде за нас – в храма – докато четяхме следните думи в Учение и Завети: „Моята воля е ... не оставай много дни на това място; ... не мисли за имуществото си. Иди в източните земи“ (У. и З. 66:5–7).

Гласът на Исус Христос в Писанията, съпътстван от силните чувства от Светия Дух, потвърдиха решението ни, че преместването в Китай беше правилно.

ДА НАМАЛИМ СТРАХОВЕТЕ И ДА УВЕЛИЧИМ УВЕРЕНОСТТА

1. Подчинявайте се на заповедите.
2. Продължавайте напред с вяра.
3. Живейте в настоящето.
4. Черпете от силата на ближните.

Нефи би бил очарован, ако Господ ясно бе очертал неговото бъдеще. Но Бог не действа по този начин с Нефи, нито пък ще постъпи така с вас.

Тревожно чувство

Вторият начин, по който Небесният Отец отговаря на нашите молитви, е чрез „тревожно чувство, вцепенение на мисълта, сочещо, че изборът ви е погрешен“⁴.

След мисията ми в Тайван, аз реших, че международното право ще е добър избор за кариера. Докато Кристи и аз обмисляхме като вариант това възможно бъдеще, ние си давахме сметка, че пред нас се очертават още пет години на скъпо обучение.

Икономиката на Съединените щати се намираше в дълбока рецесия и средствата ни бяха ограничени; и така, ние си мислехме, че ще е по-мъдро като избор да се присъединя към Военновъздушните сили, които щяха да заплатят за обучението ми. Но взимайки нужните изпити и попълвайки документите, ние просто не се чувствахме удобно да се обвържем по този начин. Не бяха на лице вцепенение на мисълта или пък тежки чувства, а единствено липсваше мир.

Онова на пръв поглед нелогично финансово решение бе вдъхновено

отчасти защото бих бил ужасен адвокат!

Божествено доверие

Бог отговаря на молитвите и по трети начин: без отговор. „Ако живеете достойно, изборът ви е в съгласие с ученията на Спасителя и трябва да действате“, казва старейшина Скот, „продължавайте с упование“⁵.

Последният опит на Нефи да се сдобие с плочите от пиринч показва как трябва да продължаваме с божествено упование. Той записва:

„И аз бях воден от Духа, без да зная предварително нещата, които трябваше да извърша.

При все това аз продължих“ (1 Нефи 4:6–7).

Ще има моменти в десетилетието ви за вземане на решения, когато не може повече да отлагате и ще трябва да действате. Разбрал съм, както

учи и старейшина Далин Х. Оукс от Кворума на дванадесетте апостоли, че „ще получаваме подтици от Духа, когато сме направили всичко, зависещо от нас; когато сме излезли навън да се трудим в жегата, вместо да седим на сянка, молейки се за напътствие за първата крачка, която трябва да направим“⁶.

Подобно на Нефи, Духът ще ни потвърди или предупреди, в определеното време, за пътеката, която сме избрали.

3. Живейте в настоящето

Посвещението на Нефи по време на пътуването към обетованата земя е съвсем очевидно в сравнение с това на братята му, Ламан и Лемуил. Те решават да тръгнат, но сърцата им никога не напускат Ерусалим. Нефи поправя счупения си лък, за да ловува за храна и търси руда, за да построи кораб, докато братята му се излежават в палатката.

Днес, светът е пълен с хора като Ламан и Лемуил. Господ се нуждае от отдадени мъже и жени, подобни на Нефи. Ще се развиете много повече в живота, когато изцяло се отдавате на решенията и се опитвате да преуспявате в текущите си обстоятелства, като гледате с очи към бъдещето.

Нефи е пример за мъдрия съвет на президент Томас С. Монсън: „Бленуването по миналото и копнежът за бъдещето могат да осигурят удобство, но няма да заемат мястото на това да живеем в настоящето. Това е денят на нашите възможности и ние трябва да се възползваме от тях“⁷.

4. Черпете от силата на близните

Дори и след като сме търсили Духа, придвижили сме се напред с решението си и сме изцяло посветени на него, могат все пак да възникнат съмнения, които да ни накарат да се съмняваме в решението си. В подобни обстоятелства, доверен наш близък или приятел може да ни посъветва и да ни окуражи да продължим пътя си. По мое мнение, по време на пътуването си, съпругата на Нефи е неговата опора.

Благодарност за съпругата на Нефи ме озари, докато бях на посещение в Музея за църковна история.

Доверен наш близък или приятел може да ни посъветва и да ни окуражи да продължим пътя си.

Бях прикован към една картина на Нефи, на която той бе завързан към мачтата на един кораб, прогизнал до кости в поройната буря⁸.

До него, бяха жена му и едно от неговите деца. Тя преживяваше същата буря и предизвикателства като Нефи, но в очите ѝ имаше дързост, а силните ѝ ръце бяха обгърнали рамената му в защита. В този момент, аз осъзнах, че съм също благословен да имам вярна спътница, която да ме усилва в моментите на изпитание. Надявам се и аз да съм подобна сила за нея.

Братя, запазвайки и увеличавайки духовната сила, която сте развили (или ще развиете) като мисионери или по време на друга праведна служба, е най-ценната ви придобивка, за да станете желан съпруг и баща. Сестри, духовната чувствителност, вяра и смелост да следвате Исус Христос, са сред най-добрите

ви качества като съпруги и майки.

Приканвам ви да се превърнете в типа човек, от който вашият съпруг или бъдещ такъв, ще може да черпи мъдър съвет и сила. Един добродетелен мъж и една достойна жена, запечатани за времето и вечността в храма, могат да вършат трудни неща, като равностойни партньори.

Обещавам ви, че ако прилагате на практика уроците, научени от Нефи и съвременните пророци относно вземането на решения, вие ще бъдете водени по пътя, получавайки лично откровение „от време на време“. Докато се развивате в своето десетилетие за вземане на решения, нека и вие, подобно на Нефи, да имате вярата да казвате:

„И аз бях воден от Духа, без да зная предварително нещата, които трябваше да извърша.

При все това аз продължих“
(1 Нефи 4:6–7). ■

От реч по време на духовно послание, „Nevertheless I Went Forth“, изнесена в Университета Бригъм Йънг на 4 фев 2014 г. За пълния текст на английски език, отидете на speeches.byu.edu.

БЕЛЕЖКИ

1. Робърт Д. Хейлз, „До Аароновото свещеничество: Подготовка за десетилетието за вземане на решения“, *Лиакхона*, май 2007 г., с. 48.
2. Ричард Г. Скот, „Да използваме божествения дар на молитвата“, *Лиакхона*, май 2007 г., с. 10, курсив в оригинала.
3. Ричард Г. Скот, „Да използваме божествения дар на молитвата“, с. 10.
4. Ричард Г. Скот, „Да използваме божествения дар на молитвата“, с. 10.
5. Ричард Г. Скот, „Да използваме божествения дар на молитвата“, с. 10.
6. Далин Х. Оукс, „In His Own Time, in His Own Way“, *Liahona*, авг. 2013 г., с. 26.
7. Томас С. Монсън, „В търсене на съкровище“, *Лиакхона*, май 2003 г., с. 20.
8. Вж. *Helpmeet*, от К. Шон Съливан, в „The Book of Mormon: A Worldwide View“, *Лиакхона*, дек. 2000 г., с. 37.

ТЪРСЕТЕ ГО

„Защо търсите живия между мъртвите?
Няма Го тука, но възкръсна“.
(Лука 24:5-6).

БЛАГОДАРЕНИЕ НА ДЖОЗЕФ

*Открийте шест начина, по които животът
ви е (или може да бъде) различен, благодарение
на пророка Джозеф Смит.*

От Тед Барнс

Свещенически отдел

Джозеф Смит умря преди повече от 170 години. Той живя само 38 години, прекарвайки по-голяма част от времето си на толкова затънтени места, които вероятно не бихте открили на никоя карта, освен на карти с големи подробности. И вероятно сте запознати с много от нещата, които е извършил през живота си. Но замисляли ли сте се как те оказват влияние на вас лично? Въпреки че начините са прекалено много за преброяване, бихте могли да започнете със следните шест:

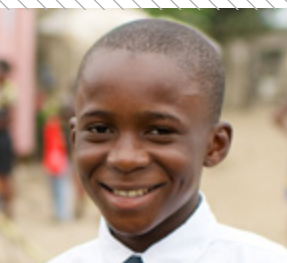
Благодарение на Джозеф Смит:

1. Вие разбирате кои са всъщност Бог и Исус Христос.

Дори и да не беше чрез Джозеф Смит, вие вероятно щяхте да вярвате в Бог Отец и Исус Христос. Бихте могли да имате свидетелство за Библията. Но помислете си само колко по-дълбоко и по-богато е вашето разбиране, благодарение на възстановеното от Джозеф Смит – дръзкото, потвърждаващо свидетелство за Книгата на Мормон, Учение и Завети и Скъпоценен Бисер. Например, вие знаете нещо, което по-голяма част от света не знае: а именно, че възкръсналият Спасител се появи на Американския континент – доказвайки, по Негови думи, че Той е единственият „Бог Израилев и Богът на цялата земя“ (3 Нефи 11:14).

Помислете си как бива усилено вашето свидетелство за Небесния Отец и Исус Христос чрез силното свидетелство на пророци, като Нефи, Алма и Мороний – а да не говорим и за самият Джозеф Смит, който заявява: „Той живее! Защото ние Го видяхме, тъкмо от дясната страна на Бога“ (У. и З. 76:22–23). Във време, когато вярата в Бог и Исус Христос е предизвиквана и често изоставяна, каква благословия е само да имаме тази допълнителна светлина!

3. Вашето семейство може да бъде вечно.

Защо толкова много хора са объркани относно важността на брака и семейството? Вероятно защото не познават учението, възстановено чрез Джозеф Смит: бракът и семейството са постановени от Бог и имат за цел да бъдат вечни (вж. У. и 3. 49:15; 132:7). Това не са просто измислени от хората традиции, превърнали се в отживелица в нашето общество – те са част от един вечен ред в Небесата. Благодарение на ключовете на свещеничеството и храмовите обреди, възстановени чрез Джозеф Смит, вашето вечно семейство може да започне тук на земята.

2. Вие знаете, че сте чедо на Бога – както и всеки друг човек.

Вероятно най-важната истина, която възстановява Джозеф Смит, е истината относно взаимоотношението ни с Бог¹. Той е нашият Отец, в буквалния смисъл на думата. Някога замисляли ли сте се относно нещата, които произлизат от този факт? Това променя начина, по който гледате на себе си: независимо какво мисли светът за вас, вие знаете, че сте възлюбено дете на Бог, притежаващо вътре в себе си Неговите качества. Това променя начина, по който гледате на другите хора: изведнъж, всички хора – *всеки един човек* – е ваш брат или сестра. Това променя начина, по който гледате на самия живот: всичките му радости и изпитания са част от плана на Небесния Отец да ви помогне да станете подобни на Него. Не е зле, за нещо, за което пеете в Неделното училище за деца!²

4. Имате достъп до свещеничеството и неговите благословии.

Благодарение на това, че Бог възстанови свещеничеството Си чрез Джозеф Смит, вие може да се кръстите и да получите дара на Светия Дух. Може да получавате свещенически благословии за изцеление, утеха и напътствие. Може да сключвате свещени завети, които ви обвързват с Бог. Както и може да подновявате заветите си всяка седмица, вземайки от причастието. Чрез обредите на свещеничеството, Божията сила навлиза в живота ви (вж. У. и 3. 84:20–21). Никое от тези неща не би било възможно без делото, извършено от Джозеф Смит.

5. Вие сте освободени от пристрастяване към вредни вещества.

Или поне може да бъдете, ако се подчинявате на откровението, получено от Джозеф през 1833 г. – много отдавна, преди още да бъде доказано по клиничен път, че тютюнът води до рак на белите дробове, а алкохолът е свързан със заболявания на черния дроб. Когато разполагате с пророк, разкриващ Божията мъдрост, защо трябва да чакате света да го постигне? Словото на мъдростта показва, че Бог се грижи не само за духовете ни, но също и за телата ни (вж. У. и З. 89). Преди всичко, както показват откровенията на Джозеф Смит, като имаме тела, ние ставаме повече – не по-малко – подобни на Отец в Небесата, Който също притежава тяло от плът и кости (вж. У. и З. 130:22).

ПРИСЪЕДИНЕТЕ СЕ КЪМ РАЗГОВОРА

НЕЩА, КОИТО ДА ОБМИСЛЯТЕ ЗА НЕДЕЛЯ

- Как мога да усиля свидетелството си относно пророка Джозеф Смит?
- Как по-добре мога да изразя благодарността си за живия пророк, чрез думи и действия?

НЕЩА, КОИТО БИХТЕ МОГЛИ ДА НАПРАВИТЕ

- В Църквата, с близки и приятели, или в социалните медии, споделете как пророкът Джозеф Смит е повлиял на живота ви.
- Постъпете подобно на Джозеф Смит, задавайте въпросите си на Небесния Отец. Заделяйте време да коленичите в молитва и да Го молите за напътствие. След което чакайте и се вслушвайте за идеи или чувства. Записвайте чувствата си в дневник.
- Прочетете речта: „Джозеф Смит“ от старейшина Нийл Л. Андерсен от Кворума на дванадесетте апостоли от общата конференция през октомври 2014 г. Направете си план как да прилагате двете идеи, които ви дава той относно изграждане и споделяне на свидетелството ви за Джозеф Смит.

6. Вие сам за себе си можете да знаете истината чрез Светия Дух.

Когато Джозеф Смит отива до Свещената горичка през 1820 г., всеобщото вярване сред църквите е, че откровението е отживелица. Първото видение на Джозеф Смит опровергава това. Небесата се отварят – и не само за пророците. Всеки, който има

въпрос, може да получи отговор посредством смирено и усърдно търсене (вж. У. и З. 42:61; 88:63). Например, може да разберете за себе си, че Джозеф Смит е Божий пророк, по същия начин, по който Джозеф направи това: лично допитвайки се до Самия Бог.

Този списък е само началото. Какво бихте добавили? Как се е променил животът ви благодарение на Джозеф Смит? ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. *Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит*, 2007 г., с. 39-46.
2. Вж. „Чедо на Бога съм“, *Химни*, № 186.

„Живият пророк е много по-важен за нас, отколкото един починал пророк. ...

... Откровението на Бог към Адам не учи Ной как да построи ковчега. Ной се нуждае от собствено откровение. Ето защо, най-важният пророк, доколкото това засяга вас и мен, е пророкът живеещ в наши дни и епоха, на когото Бог в момента разкрива Своята воля за нас. Ето защо, най-важният прочит за нас са които и да са от словата на пророка ... съдържащи се всеки месец в списанията на Църквата. Нашите указания за действие за всеки шест месеца, се намират в обръщенията от общата конференция, които биват отпечатани в списанието (*Лиахона*). ...“

„Пазете се от хората, които противопоставят мъртвите пророци на живите пророци, защото **ЖИВИТЕ са винаги с предимство**“.

*Думи на президент Езра Тафт Бенсън (1899–1994),
“Fourteen Fundamentals in Following the Prophet”
(духовно послание в Университета Бригъм Йънг,
25 фев. 1980 г.), с. 2,*

Споделете идеите си

Какво означава за вас да подкрепяте живите пророци? Споделете вашите идеи с близки и приятели или в социалните медии.

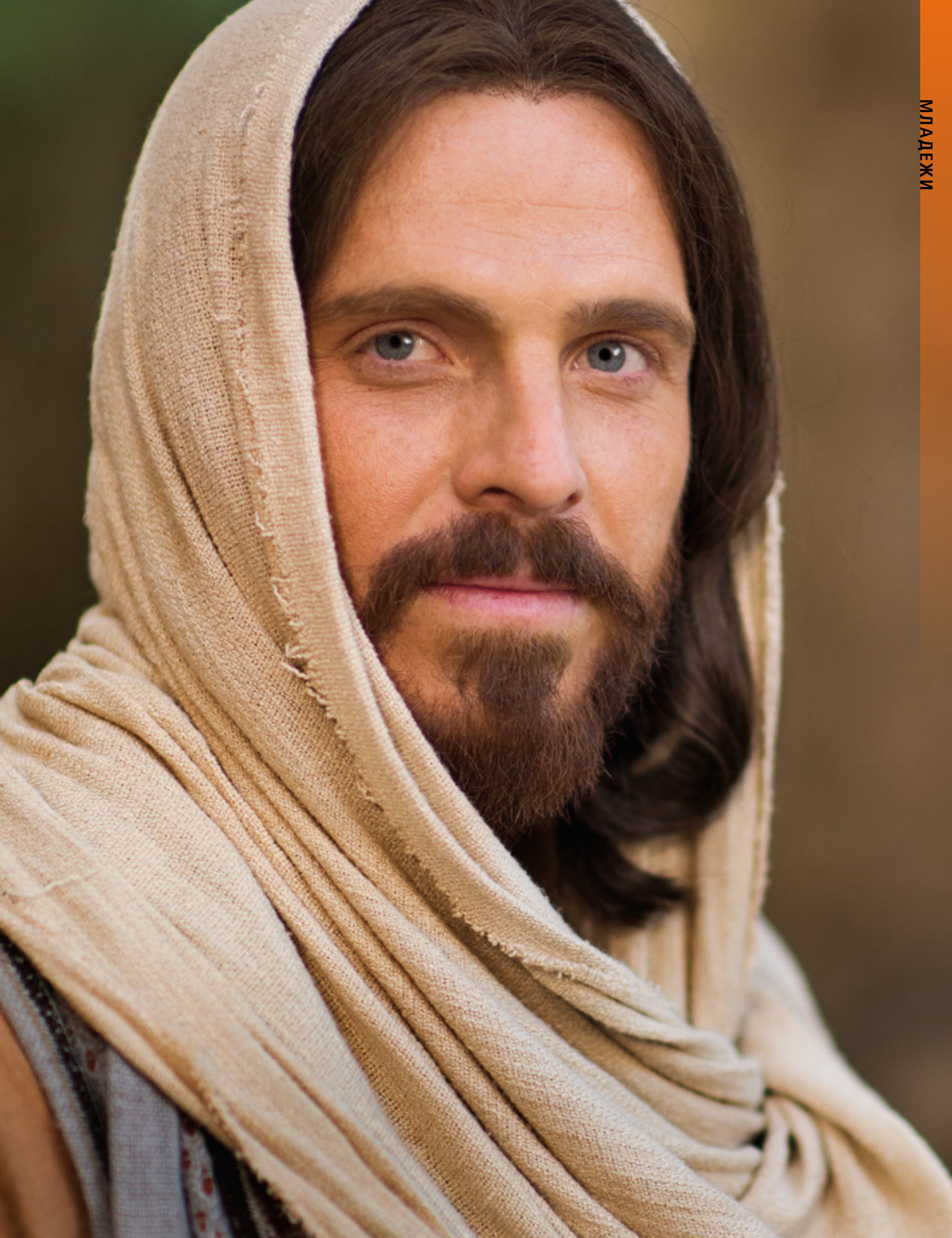
ПРИМЕРЪТ НА СПАСИТЕЛЯ ЗА *послушание*

*Неговият пример ни дава образец,
който да следваме.*

„**О**т всички уроци, които научаваме от живота на Спасителя, няма по-ясен и силен от урока за търпението“, учи старейшина Робърт Д. Хейлз от Кворума на дванадесетте апостоли по време на общата конференция през април 2014 г. Примерът на Спасителя ни учи не само *защо* послушанието на Невесния Отец е важно, но и *как* да бъдем послушни. Като преглеждате следните примери от Неговото служение, помислете си как те могат да очертаят пътека във вашия живот, която да следвате.

„НЕ ИСКАМ
МОЯТА ВОЛЯ,
НО ВОЛЯТА
НА ОНЗИ,
КОЙТО МЕ
Е ПРАТИЛ“.

(Иоана 5:30; вж. също
Иоана 6:38; 8:28-29; 14:31)

КАКВО МОЖЕТЕ ДА НАПРАВИТЕ ВИЕ?

Старейшина Хейлз казва: „Исус ни учи да се подчиняваме посредством обикновен, лесен за разбиране език: „Ако Ме любите, ще пазите Моите заповеди“ (Иоана 14:15), и „Дойди и Ме следвай“ (Лука 18:22)“.

Какво ще направите вие днес, за да бъдете по-послушни?

2

1. Въпреки че Исус беше безгрешен, Той се кръсти, за да „изпълн(и) всичко що е право“ (Матей 3:13-17; вж. също 2 Нефи 31:4-7; Иоана 3:5).

2. На 12-годишна възраст, когато Джозеф и Мария намислят Исус да преподава в храма, Той „им се покор(и)“ и послушно се върна у дома с тях (вж. Лука 2:42-51).

3. Въпреки че моли, ако може да Го отмине чашата, Той се предава на страданието в Гетсиманската градина (вж. Матей 26:36-44; Лука 22:39-54).

4. Той спазва Господния ден и посещава събранията в синагогата (вж. Лука 4:16-44).

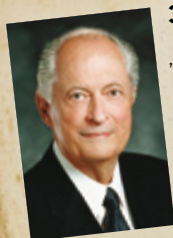
5. Исус се предава да бъде съден от хората, за да може да се изпълни делото и славата на Отца (вж. Исаия 53:7; Матей 26:53; Моисей 1:39).

6. Той завършва делото, позволявайки на нечестивите мъже да Го разпнат на кръста (вж. Матей 27:35; Иоана 10:17-18; Галатяните 1:3-5).

3

ЗАЩОТО НАШИЯТ СПАСИТЕЛ БЕ ПОСЛУШЕН

„Чрез послушанието Си, нашият Спасител изкупи греховете ни, правейки възможно нашето възкресение и подготви пътя за нас да се завърнем при Небесния Отец, Който знаел, че ще допусне грешки в процеса на обучение в земния живот. Когато се подчиняваме, приемаме Неговата жертва, защото вярваме, че чрез Единението на Исус Христос цялото човечество може да се спаси чрез подчинение на законите, обредите и заповедите на Евангелието“.

Старейшина Робърт Д. Хейлз от Кворума на дванадесетте апостоли, „Ако Ме любите, ще пазите Моите заповеди“, Лиахона, май 2014 г., с. 35.

1

6

7

МЛАДЕЖИ

„ПРЕЗ ЦЯЛОТО
СИ СЛУЖЕНИЕ
„ТОЙ (ХРИСТОС)
ИЗТЪРПЯ
ИЗКУШЕНИЯ НО
НЕ ИМ ОБЪРНА
ВНИМАНИЕ“

(У. И З. 20:22)“.

— старейшина Робърт Д. Хейлз

8

9

4

5

7. Винаги покорен на Своя Отец, Исус отива в света на духовете и организира мисионерското дело там (вж. 1 Петрово 3:18-20; 4:6).

8. Исус бива изкушаван от Сатана, но не се поддава (вж. Матей 4:1-11; У. и З. 20:22).

9. Той продължава да върши делото на Отца и да ръководи Църквата (вж. Джозеф Смит – История 1:16-17; У. и З. 19:2, 24).

ПОЖАРНИКАРИ И БОЖИЕТО ВСЕОРЪЖИЕ

Беше спокоен работен ден, като пожарникар-доброволец, така че реших да си чета от Книгата на Мормон. Когато един от колегите ми ме видя да чета, той ме попита дали знаех как можем да се облечем в Божието всеоръжие в наши дни. Докато си говорехме, прозвуча алармата. Имаше пожар в близък магазин.

Ние бързо си сложихме

пожарникарската екипировка и се запътихме право натам. Пламъците бяха огромни, а като доближихме магазина, нещо избухна в наша посока. Обгърнаха ни пламъци. Експлозията накара колегата ми и мен да изгубим ориентация за няколко секунди. Но благодарение на нашата екипировка и защитно облекло, не бяхме ранени.

Когато се завърнахме в станцията, след като се бяхме преборили с огъня, аз попитах колегата си дали си спомняше въпроса относно Божието всеоръжие. Той си го спомняше и аз му обясних, че Божието всеоръжие е подобно на нашата защитна екипировка като пожарникари. Трябва винаги да сме облечени в нея, за да можем да устояваме на силните атаки на противника. Ако спазваме заповедите, ние ще бъдем благославяни със защитната сила от Божието всеоръжие, а Светият Дух ще бъде наш водач. ■

Фернандо де ла Роса Марон, Мексико

МОЯТ ЛЮБИМ СТИХ

1 Царете 16:7. „ЗАЩОТО (ГОСПОД) НЕ Е КАКТО ГЛЕДА ЧОВЕК, ПО-НЕЖЕ ЧОВЕК ГЛЕДА НА ЛИЦЕ, А ГОСПОД ГЛЕДА НА СЪРЦЕ“.

Преди да се присъединя към Църквата, винаги съм се смятала за обикновен човек, с обикновени способности. Чувствах, че не притежавам нищо ценно, което мога да предложа. Страхувах се да покажа на хората коя съм, от страх да не бъда отхвърлена или наранена. Мислех си, че всички хора около мен бяха по-силни, по-умни и по-добри от мен.

Но всички тези виждания се промениха, когато станях член на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Научих, че ние всички сме чеда на Бог и сме наследили божествени качества. Сега разбирам, че не съществува никакво състезание за това кой е по-умен, по-богат или по-красив. В Господните очи, ние всички сме на равни начала, и Той е Този, Който ще ни съди – не въз основа на нашите физически качества, а въз основа на нашето послушание и желание да следваме определената от Него пътека. ■

Джоан Асусена, Филипините

ЩЕ РАБОТИТЕ ЛИ В НЕДЕЛЯ?

Когато бях 15-годишен, аз се сдобих със силно свидетелство за Евангелието на Исус Христос и бях толкова щастлив да се присъединя към Църквата. По това време, аз работех, за да помагам на семейството си. Обаче, скоро след като се кръстих, изгубих работата си.

Трябваше да си намеря нова работа, защото семейството ми разчиташе на мен; всяка работа, обаче, за която кандидатствах, изискваше да работя в неделя. Отхвърлих много предложения, само защото знаех, че в неделния ден трябва да съм на църква (вж. У. и З. 59:9–10).

След два месеца в търсене, все още няхах работа. Майка ми не беше член на Църквата, и въпреки че вярваше в Бог, тя беше много ядосана, че подминавах толкова много работни позиции.

Една вечер тя ме погледна със сълзи на очи и попита: „Защо Бог позволява да ни се случва това, когато ти имаш толкова много вяра във вършенето на правилното?“

Аз отвърнах: „Мамо, не знам защо ни се случва това, но знам, че постъпвам правилно,

и знам, че Бог ще ни благослови в замяна“.

На следващата сутрин някой ми предложи много добра сума да прекарам два дена, помагайки с преместването на някакъв тежък товар от една къща до друга. Работата беше напрегната, но когато получих парите, аз се прибрах веднага у дома и казах благодарствена молитва. Скоро си намерих добра работа, с почивни неделни дни и оттогава насетне не съм бил безработен.

Радвам се, че избрах да спазвам Господния ден свят. Съществуват много предизвикателства в живота, но аз знам, че ако се стремим да бъдем силни, независимо от тези предизвикателства, Господ ще ни благославя. ■

Сахил Шарма, Индия

От старейшина
Нийл Л. Андерсън

От Кворума на
дванадесетте апостоли

КАК ДА БЪДЕМ МЪДРИ

В приливната вълна от информация в наши дни, ние отчаяно се нуждаем от мъдрост – мъдрост, чрез която да **подбираме и забелязваме** как да прилагаме наученото от нас.

Нека си припомним:

1. Трябва да се стремим към мъдрост.
2. Мъдростта има много измерения и се получава в различни разновидности.
3. Мъдростта, получена рано, носи огромни благословии.
4. Мъдростта от една област може да не е приложима в друга.
5. Светската мъдрост, често пъти, колкото и много да е ценна тя, е най-ценна когато се прекланя смирено пред Божията мъдрост.

Писанията описват два вида мъдрост: светската мъдрост и мъдростта на Бог. Светската мъдрост има както положителен, така и отрицателен елемент. Представяйки я най-черногледо, тя може да бъде описана като частична истина,

смесена с интелигентност и манипулация за постигането на егоистични или зли цели.

Съществува и друг вид мъдрост в света, която по никакъв начин не е така застрашителна. Всъщност, тя дори е положителна. Този вид мъдрост съзнателно бива получава на чрез **изучаване, размисъл, наблюдение и упорит труд**. Тя е много ценна и полезна за нещата, които вършим. За добрите и благоприлични хора, тя се получава в процеса на опита ни от смъртността.

И още по-важно, мъдростта, която носи успех в света, трябва да е склонна да отстъпи пред Божията мъдрост, и да не смята, че може да я замени.

Не цялата мъдрост е създадена еднаква. Трябва да разберем, че когато съществува конфликт между светската мъдрост и тази на Бог, ние трябва да **подчиним волята си на Божията мъдрост**.

Предлагам да подберете някои от въпросите, с които се сблъсквате. Начертайте една линия отгоре надолу по средата на лист хартия. Отбележете светската мъдрост от лявата страна, а Божията мъдрост от дясната страна. Запишете въпросите, които са в конфликт един с друг.

Какви избори правите?

В раздел 45 от Учение и Завети, в който се говори за събития, водещи до Второто пришествие на Спасителя, Господ отново разказва историята за десетте девизи, след което ни оставя с думите: „Защото тези, които са мъдри и са приели истината, и са взели Светия Дух за свой водач, и не са били измамани,

истина ви казвам, те няма да бъдат отсечени и хвърлени в огъня, но ще преживеят деня“ (вж. У. и З. 45:57).

Нека **се стремим към Божията мъдрост**. Има толкова много, което можем да научим точно сега относно мъдростта. Аз ви обещавам, че Господните благословии ще бъдат с вас, като търсите мъдрост, Божията мъдрост. Той няма търпение да ни предаде Своята мъдрост. И ако сме послушни и се молим, и се стремим към нея, ние ще я получим. ■

Из послание по случай дипломиране, отправено в Университета Бригъм Йънг – Айдахо на 10 април, 2009 г.

КАК ПРИЛАГАТЕ ТОВА?

„Винаги съществуват две възможности, от които да изберем. Може да изберете това, което искате. Но трябва да решите мъдро. Мога да ви кажа, че ако изберете Господ, това ще ви помага ежедневно и когато Светия Дух е до вас, това може да ви помага във всяка ситуация. Изборът на грешната страна може да доведе до нещастно чувство; чувство, което отначало може да изглежда като щастие за кратък период от време, но от което след това ще видите последствията и горчиво ще съжалявате за решението, което сте взели. Останете на Господната страна! Не винаги е лесно, но си заслужава!“

Самуел Й., Австрия

ПО СЪЩЕСТВО

Може ли да ходя на **танцови забави** или **партита**, на които **знам**, че ще има **лоши неща**, за да давам **добър пример**?

Задайте си въпроса: „Какъв пример точно си мисля, че ще давам в този вид ситуация? Ако възнамерявате да отидете някъде, където може да има наркотици или алкохол, нескромно облекло, музика с неприличен текст или неприлични танци, как ще покажете на хората колко може да се забавляват и без тези неща? Какво най-вероятно ще си мислят хората около вас – „Не е ли това голям пример на вяра и стандарти?“ или „Защо ли изобщо е тук този човек?“ В повечето случаи, ще бъдете много по-добър пример, ако не отидете изобщо, защото така вие няма нарочно и съзнателно да се излагате на изкушение. ■

Колко голямо е **влиянието** на **Сатана** върху **мислите ми**?

Нашият Небесен Отец ни е осигурил свобода на избор, способността да избираме между доброто и злото. Той няма да ни накара насила да вършим добро, както и дяволът не може да ни накара насила да вършим

зло (вж. *Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит* 2007 г., с. 227).

Така че, когато се добере до мислите ви, дяволът има само толкова влияние, колкото вие сте склонни да му позволите.

Пророкът Джозеф Смит заявява: „Сатана не може да ни изкуши със своите съблазни, освен ако ние в сърцата си не сме узрели и съгласни“ (*Учения: Джозеф Смит*, с. 227). Той казва още: „Дяволът има власт над нас само ако ние му позволим“ (с. 227).

В допълнение, Писанията ни казват, „че няма никой, освен Бог, който да знае помислите

и намеренията на сърцето ти“ (У. и 3. 6:16), така че Сатана не знае точно какво си мислите вие. Той може само да предлага изкушения и примамки. Но ако вие изберете да ги следвате, той се сдобива с по-голяма сила над вас и изкушенията стават по-силни. По същия начин, ако устоявате на злото и избирате добро, вие ще бъдете усилявани и благославяни. ■

Едно стадо и ЕДИН ПАСТИР

Една кошара за стадо овце ни учи много за грижата на Спасителя към Неговия народ.

Древна кошара

Какво представлява: обикновена кошара, стенно заграждение.

Цел: Да защитава стадо овце от хищници и крадци, особено вечер.

Материал и конструкция: Обикновено камъни, с бодливи клони, често поставени най-отгоре на стената. Храстите с дебели бодли били използвани често за направата на временни кошари. Понякога, пещерите били използвани като кошари, като пред тях са поставяли камък или прегради от храсти.

ФАКТИ ОТ БИБЛИЯТА

- Овцете били много ценни заради месото, млякото, мазнината, вълната, кожата и рогата си, както и били основното животно за жертвоприношения.
- В Израил, вълците, хиените, пантерите и чакалите са сред хищниците, които обикновено нападат овцете. В древни времена, лъвовете и мечки също обитавали района (вж. 1 Царете 17:33-37).
- Пастирите използвали тояга, за да водят овцете, както и прът и прашка, с които да ги защитават.
- Обикновено пастирът водел овцете си на паша и водопой през деня (вж. Псалми 23:1-2), а вечер обратно в кошарата. Пастирът преброявал овцете, докато те се прибирали, за да види дали някои от тях липсват. След това, той лягал на входа на кошарата, за да ги защитава.
- Исус Христос нарича Себе Си Добрият Пастир (вж. Иоана 10:11-15), защото даде живота Си за нас. Той също така Се сравнява и с вратата на кошарата (вж. Иоана 10:1-9), защото чрез Него ние се подхранваме духовно, получаваме покой, мир, спасение и възвисяване.
- Апостол Павел сравнява Църквата със стадо овце (вж. Деянията 20:28).

ДРУГИ ОВЦЕ

Спасителят говори за „други овце, ... които не са от това стадо“ (Иоана 10:16), имайки предвид нефитите и ламанитите, които са били отделени от дома Израилев (вж. 3 Нефи 15:14-24). Той също така говори и за посещаването на изгубените Израилеви племена (вж. 3 Нефи 15:20; 16:1-3).

Това, което научаваме

Кошарите са:

Място, където се събира стадото. Като членове на Църквата, ние сме обединени в единство чрез вярата си и нашите завети, както и чрез буквалното си събиране заедно. Президент Хенри Б. Айринг, първи съветник в Първото Президентство, учи: „Радостта от единството, която Небесният Отец желае така силно да ни даде, не е уединението. Ние трябва да я търсим и да се готвим за нея заедно с другите. Тогава не е изненадващо, че Бог настоява да се събираме заедно, за да може да ни благославя. Той желае да се събираме в семейства. Установил е класове, райони и клонове и ни е заповядал да се събираме често заедно. Когато се събираме ... ние можем да се молим и работим за единство, което ще ни донесе радост и ще умножи нашата сила да служим“ („Със сърца, обвързани в единство“, *Лиахона*, ноем. 2008 г., с. 69).

Място на сигурност и покой. В Исус Христос ние „намира(ме) покой на душите си“ (Матей 11:29). Неговата Църква е „за отбрана и убежище“ (У. и З. 115:6). Президент Бойд К. Пакър, президент на Кворума на дванадесетте апостоли, учи: „Намираме безопасност и сигурност за себе си и нашите деца, като почитаме заветите, които сме склучили, и като живеем според обикновените дела на послушание, изисквани от последователите на Христос“ („Аз знам тези неща“, *Лиахона*, май 2013 г. с. 7).

Пазени от Пастира. Исус Христос е Добрият Пастир, Който ни спасява. Той изстрада и умря, за да можем ние да преодолеем греха и смъртта, и да се завърнем при Небесния Отец. Като идваме при Христос и се подчиняваме на Неговите заповеди, Той ни благославя, напътства и защитава, както духовно, така и като Неговия заветен народ. ■

„Как може да се почувствам достатъчно удобно, за да говоря с епископа си за проблеми или въпроси?“

Може да се притеснявате да говорите с епископа си относно неща, с които се борите, и това е нормално. Често пъти се притесняваме преди нови преживявания или преди да говорим с възрастен човек.

Но вашият епископ е призван от Бог. Той е бил призван, защото е отдаден последовател на Исус Христос. Ще направи всичко възможно да бъде мил и разбиращ. Целта му е да ви помогне да дойдете при Спасителя, за да намерите мир. Отначало може да ви е срам да говорите с него относно вашите въпроси или грехове, но той няма да си развали мнението за вас. Всъщност, ще бъде щастлив, че имате желанието да станете по-добри. Той ще пази поверителни разговорите си с вас.

Не трябва да носите сами товара си. Вашият епископ може да ви помогне да намерите отговори на въпросите си и, ако е необходимо, ще ви помогне да се покаете и преодолеете, посредством Единението на Христос, чувствата на вина, отчаяние и недостойнство.

Като разговаряте с вашия епископ, вие ще почувствате любовта му към вас. Въпреки, че той отговаря за целия район или клон, главната му задача е да се грижи за благосъстоянието на младите мъже и жени. Не го притеснявате, като го молите за помощ.

Можете да се молите на Небесния Отец за сила и смелост да говорите с епископа си. Той е упълномощил вашия епископ да ви помага, а епископът от своя страна няма търпение да направи това. Ако отидете с открито сърце и желание да бъдете по-добри, ще откриете, че си тръгвате от офиса му много по-добри, отколкото сте били преди това.

Той няма да си развали мнението за вас

Епископът на вашия район е упълномощен да ви напътства по стъпките на покаянието. Понякога, единственият начин да се покаете напълно чрез Спасителя, е като се обърнете към своя епископ. Когато ми се наложи да говоря с епископа си, той ми помогна да намеря Спасителя и да преодолеем най-дълбоката рана, която някога съм имала. Вашият епископ желае да ви помогне. Неговото призвание се състои в това, да се грижи за вас, и няма да развали мнението си за вас, заради това, за което искате да говорите с него.

Мадисън Д., 18 г., Юта, САЩ

Вашият епископ има желанието да ви помага

Бях свикнала да се чувствам неловко по време на интервюта, но осъзнах, че моят епископ винаги има желанието да ми помага да разрешавам проблемите си. Имайте му доверие; той е пастир, а районът е неговото стадо.

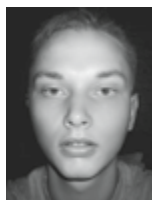
Джесми Р. 19 г., Кочабамба, Боливия

Той няма да предаде доверието ви

Дала съм си сметка, че епископът вероятно е човекът, на който най-много може да се разчита от възрастните и от когото един тинейджър може да търси помощ. Той никога няма да предаде доверието ви – всичко, което споделяте с него, си остава там в офиса. Понякога е трудно да споделиш проблемите си, но да говориш лице в лице с човек, който те обича, грижа го е за теб и ти желае най-доброто, го прави много по-лесно.

Никол С., 18 г., Айдахо, САЩ

Можете да разчитате на него

Вашият епископ или президент на клон е истински служител на Господ. Можете да разчитате на него за напътствие, търсейки вдъхновение от Светия Дух и от Писанията. Трябва да разберете, че епископът е там, за да ви помага и че е ръководен от Бог.

Станислав Р., 19 г., Донецк, Украйна

Помнете, че той ви обича

Ако съществува нещо, което наистина искате да споделите с епископа си, може да е по-лесно ако си побърбите най-напред за училище и други общи неща. Ако сте притеснени, че трябва да обсъдите с него въпроси за покаяние, просто помнете, че той ви обича. Не бива да се притеснявате за това, какво ще си помисли той за вас; защо би гледал той презрително на вас, за това че искате да сте по-близо до Христос?

Ашли Д., 17 г., Аризона, САЩ

Молете се за разбиране

Задайте си въпроса, защо се чувствате неудобно да разговаряте с епископа. Смятате ли, че той не би могъл да ви помогне да разрешите проблемите си? Молете се, за да знаете, че епископът ви обича и че е бил призван да ви помага.

Адам Х., 13 г., Калифорния, САЩ

Дори и да допуснете грешка

Може да е трудно и срамно да признаеш неща на епископа си, но когато излезете от офиса му, ще се чувствате облекчени и ще знаете, че Небесният Отец ви обича. Той желае вие да бъдете щастливи, дори и да допуснете грешка.

Аманда У., 16 г., Юта, САЩ

Той е там, за да помага

Епископът е пастирът на вашия район. Помнете, че той ще направи всичко възможно да ви помогне и той притежава Божията сила на негова страна. Ако се страхувате, можете да се молите за сила да сте в състояние да говорите с епископа си. В крайна сметка, ще се радвате, че сте отишли да го видите – и че си е заслужавало.

Самюел Х., 14 г., Айдахо, САЩ

За повече информация на тази тема, вж. Ч. Скот Гроу, „Защо и какво трябва да изповядвам на епископа си?“ Лиахона, окт. 2013 г., с. 59.

ДОВЕРЕТЕ МУ СЕ

„Търсете съвет от свещеническите си ръководители, особено от

вашия епископ. Той познава стандартите и знае на какво да ви учи. Търсете възможности да бъдете с него. Може да очаквате той да ви задава конкретни и насочващи въпроси. Осланяйте се на него. Доверете му се. Помолете го да ви помогне да разберете какво очаква Господ от вас. Вземете решение да живеете според моралните стандарти на Църквата. Едно съдържателно взаимоотношение с възрастен ръководител е от съществена помощ за вас да се пазите морално чисти и достойни“.

Старейшина М. Ръсел Балард от Кворума на дванадесетте апостоли, „Purity Precedes Power“, Ensign, ноем. 1990 г., с. 37.

СЛЕДВАЩ ВЪПРОС

„В училище ми се подиграват, затова че съм светия от последните дни. Знам, че трябва да се застъпвам за това, в което вярвам, но е толкова трудно! Как мога да се сдобия с достатъчно сила, за да кажа на тези хора да престанат?“

Изпратете отговора си, а по желание и снимка с висока резолюция, до 1 май 2015 г. на liahona.lds.org, по електронна поща до liahona@ldschurch.org или на пощенския адрес (вж. с. 3).

Във вашият отговор трябва да бъде включена следната информация и разрешение: (1) пълно име, (2) дата на раждане, (3) район или клон, (4) кол или окръг, (5) вашето писмено разрешение, а ако сте на възраст под 18 г., писменото разрешение от вашите родители (може и чрез електронна поща), за да бъдат публикувани вашият отговор и снимка.

Отговорите може да бъдат редактирани с оглед тяхната дължина или яснота.

*Ели знаеше кой е нейният герой, но се
страхуваше прекалено много да го сподели.*

Кой е

От Шарлот Мей Шепърд
По истинска история

*„Отстоявай съзнанието си, твоята
чест, твоята вяра; изправи се като
герой“ (Сборник детски песни, с. 158).*

Ели притеснено хапеше нокътя на
палеца си. Госпожица Фиц върве-
ше надолу по редицата, задавайки
въпрос на всеки ученик по отделно.

„Кой е твоят герой?“, Госпо-
жица Фиц попита Джеръми.

Джеръми не изгуби и секун-
да време да отговори: „Моят
татко!“, отвърна гордо той.

ТВОЯТ ГЕРОЙ?

Госпожица Фиц се усмихна. „А твойт, Сара?“
И нейният отговор дойде така светкавично:
„Ейбрахам Линкълн“.

Ели можеше да усети туптенето на сърцето си, докато госпожица Фиц вървеше надолу по редицата от ученици. Те бяха говорили за герои целия ден, а сега от всеки един се очакваше да сподели кой е неговият или нейният герой – пред целия клас!

Амбър и Джъстин отвърнаха, че майките им са техните герои. Уолтър каза, че за него, такъв бе дядо му. За няколко други ученици техен герой бе цар или президент.

Останаха само няколко ученика, преди госпожица Фиц да стигне до Ели. Тя трябваше да си помисли за герой и да го стори бързо!

Ели погледна надолу към обувките си, засрамена. Това да си измисли герой не беше същинският проблем. Тя вече знаеше кой е нейният герой. Това бе Исус Христос. Той бе изцелил болните, въздигнал мъртвите и бе платил цената за греховете на всички хора. Той беше най-големият герой, живял някога! Тя просто прекалено много се страхуваше, за да го каже.

Ели отново ухапа нокътя на палеца си при мисълта да каже пред целия клас, че Исус Христос бе нейният герой. Ами, ако Джъръми ѝ се измееше? Ами, ако Сара и Амбър си шушнеха за нея през междучасието? Разбира се, че знаеше, че Исус Христос беше нейният герой. Но това не означаваше, че и всички останали трябва да го разберат.

Госпожица Фиц спря точно пред чина на Ели и се усмихна. „А кой е твойт герой, Ели?“

Ели хвърли един поглед на редицата от ученици зад нея чак до госпожица Фиц. „Ейбрахам Линкълн“, прошепна тя.

Госпожица Фиц засия. „Добре!“, каза тя и се отправи към следващия ученик в редицата.

Веднага щом се махна, рамената на Ели се отпуснаха с облекчение. Най-накрая това приключи. Последното нещо, от което се нуждаеше, е всички в класа да знаят кой е нейният герой –

„Исус Христос“, се обади един глас.

Ели опули очи и бавно се обърна назад. Там – само малко по-надолу по редицата – седеше мъничко момче, с разрошена коса. Той беше кльощав и срамежлив, и винаги сядаше най-отзад в класната стая. Ели дори и не знаеше името му. Тя не можеше да си спомни той някога да е казвал и една дума дори – чак до този момент.

Няколко ученика се обърнаха втренчено към момчето, но той дори и не ги забеляза. Той просто погледна нагоре към госпожица Фиц и отново заговори: „Моят герой е Исус Христос“.

Госпожица Фиц се усмихна широко и продължи надолу по редицата. А Ели гледаше момчето с удивление. Тя се страхуваше да каже пред всички кой беше нейният герой, а него не го беше страх. Той дори и не ходеше в нейната Църква! Но той знаеше колко е важно да се изправи като пример за Исус Христос, колкото и трудно да беше това.

Ели му се усмихна. Нямахше повече да се страхува да съобщи кой е нейният герой. Все пак, сега тя вече имаше двама герои. ■

Авторката живее в щата Калифорния, САЩ.

Молитви и катедрали

От Макел Джордж

По истинска история

„(Вие) сте Мои ученици, ако имате любов помежду си“ (Йоана 13:35).

Дани погледна нагоре, но все още не можеше да види върха на красивата катедрала.

Хора, които принадлежаха към различна църква, посещаваха това място. Дани не разбираше защо семейството ѝ посещаваше тази църква в петък, освен че татко ѝ бе споменал за нещо, наречено „вечерен молебен“.

„Какво е това?“, попита Дани.

„Това е събрание, на което хората пеят, четат от Писанията и се молят заедно“, отвърна баща ѝ. „Като едно голямо семейство в края на деня“.

На Дани ѝ хареса как звучеше. Тя и семейството ѝ бяха на гости в Англия. Миналата неделя, те посетиха един район, в град на име Йорк. В Неделното училище за деца, те знаеха същите стихове и песни, като Дани. Тя знаеше, че района, който посещава, бе част от истинната Църква на Исус, подобно на собствения ѝ район у дома.

Но тази катедрала изглеждаше много различно от това, на което беше свикнала. Тя забеляза малка масичка пълна със свещи. Дани наблюдава едно момче да запалва свещичка.

„Защо палиш свещи?“, го попита тя.

Момчето се усмихна. „Паля свещ, когато се помоля за специални неща. Докато тлеят пламъците

„Трябва да обичаме всички хора, да сме добри слушатели и да показваме загриженост към искрените им вярвания“.

Старейшина Далин Х. Оукс от Кворума на дванадесетте апостоли, „Да обичаш околните и да живееш с различията“, Лиахона, ноем. 2014 г., с. 27.

на свещта, аз се надявам, че молитвата ми ще продължи да бъде чувана от Бог“.

На Дани свещите ѝ изглеждаха съвсем обикновени. Бе малко объркана, но искаше да е учтива. Тя му се усмихна.

Дани и семейството ѝ седнаха, и „вечерният молебен“ скоро започна. Тя видя същото момче на няколко реда разстояние. Тогава осъзна, че не знаеше никой от песните, които изпълняваха всички. Когато се помолиха, те четеха от една малка книжка. Всичко изглеждаше различно от това, на което тя беше свикнала.

Но музиката беше красива, дори и да беше непозната. Тогава един мъж се изправи и прочете стихове. Той бе облечен в роба, а не в костюм и вратовръзка като епископа на Дани. Но когато започна да чете, Дани осъзна, че историята ѝ беше позната! Той четеше за това как Исус изцелил 10-те прокажени.

„Татко“, пошушна тя, „обичам тази история!“

Татко ѝ се усмихна. „И аз също“.

Тогава, човекът с робата каза молитва. Той помоли Бог да благослови болните и нуждаещите се. Точно както правеше Дани! Също така, той помоли за специална благословия за ръководителите на неговата църква. Дани си спомни как нейното

семейство винаги молеше Небесния Отец да благослови президент Томас С. Монсън и неговите съветници.

В сърцето на Дани нахлу топло чувство. Тя знаеше, че Небесният Отец ѝ казваше, че обича *всички* Свои чедра и чува *всички* техни молитви, дори и да посещаваха различна църква и да нямаха пълнотата на Евангелието.

Като си тръгваха, татко ѝ си провери телефона. Изглеждаше тъжен, докато си четеше съобщенията. „Сестра Монсън е починала“, каза той.

„О, не!“ Дани си каза кратка молитва в сърцето за президент Монсън да бъде добре.

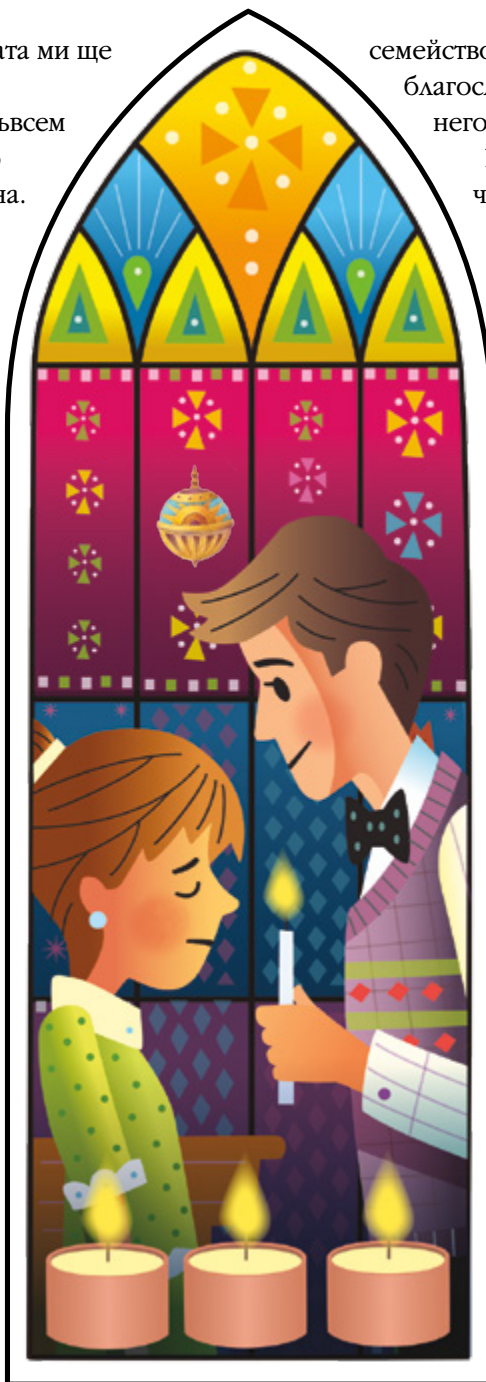
„Добре ли си?“, попита някой. Това беше момчето от по-рано. Той беше чул Дани и изглеждаше разтревожен.

„Сестра Монсън е починала“, каза тя. „Тя е съпругата на нашия пророк, президент Монсън“.

„Съжалявам“, учтиво отвърна той. „Ще запаля свещичка за него“.

Дани се усмихна и му благодари. Помисли си, че бе много мило от страна на момчето да каже специална молитва за президент Монсън. Тя знаеше, че Небесният Отец ще чуе молитвата, която си каза тя в сърцето, както и молитвата, казана от момчето. ■

Авторката живее в щата Юта, САЩ

От старейшина
Ръсел М. Нелсън

От Кворума на два-
надесетте апостоли

*Членовете на Квору-
ма на дванадесетте
апостоли са специ-
ални свидетели за
Исус Христос.*

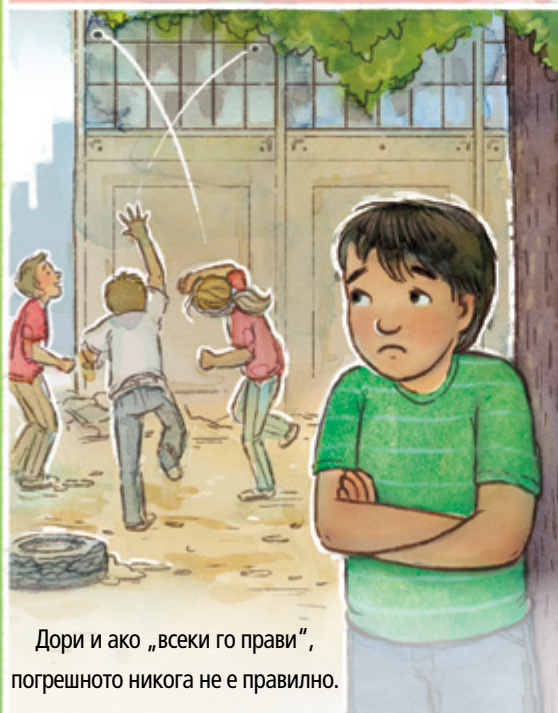
Защо е толкова важно да сме ПОСЛУШНИ?

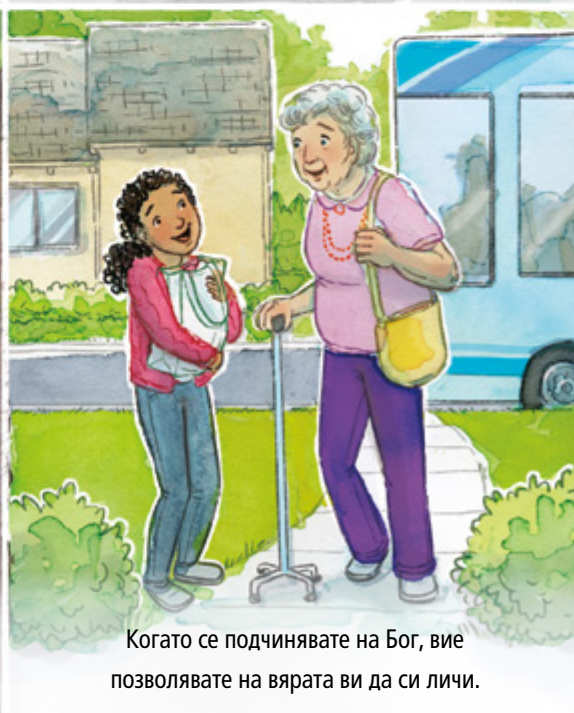
Спазването на заповедите носи
благословии, всеки път!

Нарушаването на заповедите води
до загуба на благословии, всеки път!

Дори и ако „всеки го прави“,
погрешното никога не е правилно.

Когато се подчинявате на Бог, вие
позволявате на вярата ви да си личи.

„Тоя е денят, който
Господ е направил;
Нека се радваме
и се развеселим
в Него“.

—Псалми 118:24

Исус изцелява един прокажен

От Ерин Сандерсън

Спомнете си за време, когато сте били болни. Някой направи ли нещо мило, за да ви помогне да се почувствате по-добре?

В Новия Завет четем как Исус показва доброта към болните хора. Веднъж, един човек с болезнена кожна болест, наречена проказа, отива при Исус. Той е знаел, че Исус има силата да изцели всеки болен. Вярвал е, че Исус може да го изцели. Исус докосва прокажения и казва: „Бъди очистен“ (Марка 1:41). Веднага щом Исус изрича това, мъжът бива изцелен.

Можем да вървим по стъпките на Исус, като сме добри и любящи към онези, които са болни или тъжни. ■

Авторката живее в щата Юта, САЩ.

ИДЕИ ЗА СЕМЕЙНА РЕЧ

Може да използвате фигурите от Писанията на с. 74, за да разкажете история от Марка 1:40–42. След това, бихте могли да прочетете Юдово 1:22 и да планирате какво да направите заедно като семейство, за да направите нещо добро в нечий живот. Бихте могли тайно да служите на някой!

Песен: „О, разкажи ми за Исус“ (Сборник детски песни, с. 57).

Писанията: Марка 1:40–42

Филмчета: отидете на Biblevideos.org за да гледате „Jesus Heals a Lame Man on the Sabbath“ и „Jesus Heals a Man Born Blind“.

ДА ВЪРВИМ ПО СТЪПКИТЕ НА ИСУС

Със семейството си направете сценки за това как да показвате любовта си към хората около вас в следните ситуации. Измислете си и ваши собствени ситуации!

Едно ново семейство се е преместило в района ви.

Няколко деца се държат лошо с друго дете в училище.

Посетител, който не познава никой в Църквата, идва в Неделното училище за деца.

По-малкият ви брат или сестра няма с кой да си играе.

Бебето плаче, а майка ви се опитва да приготви вечеря.

Един човек във вашия район или клон е болен и не може да излиза от къщи.

НАУЧЕТЕ ПОВЕЧЕ: ЕВАНГЕЛИЯТА

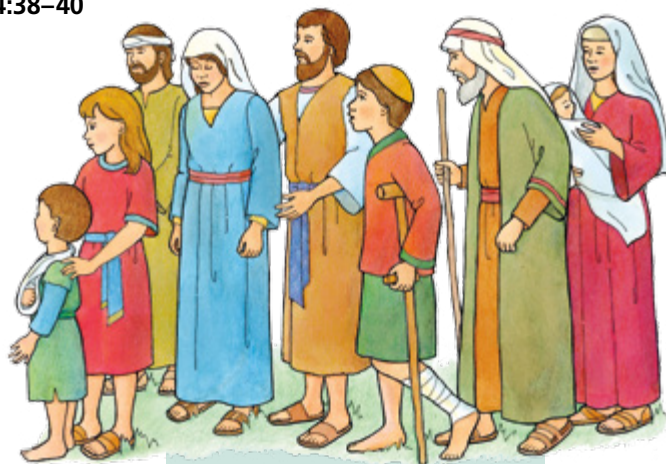
Новият Завет съдържа четири специални книги, наречени Евангелия, които са написани от някои от учениците на Исус. Евангелията разказват за времето, когато Исус Христос живял на земята. Историята за изцеляването на прокажения се намира в три от Евангелията. Намира се в Марка 1:40–42, а също и в Матей 8:2–4 и Лука 5:12–14.

СЪВЕТ ЗА ПИСАНИЯТА: ТЪРСЕНЕ НА ДУМИ

В Марка 1:25, е използвана думата смъмра. Понякога в Библията има думи, които може да са ви трудни за разбиране. Когато се натъквате на някоя неизвестна дума, може да използвате Ръководство към Писанията, за да си помагате! Например, бихте могли да проверите думата „състрадание“, за да откриете какво означава тя и да намерите и други стихове, в които е използвана. На кои други думи от историята за това как Исус изцелява прокажения човек може да проверите значението?

Исус изцелява болните

Марка 1:40–42; Лука 4:38–40

Тълпа

Залепете тази страница на по-дебела хартия или картон. След това, изрежете фигурите и ги прикрепете към сладоледени клечки или към хартиени пликкове. Използвайте ги, за да си правите театрални постановки на истории от Стария завет. Може да си принтирате повече копия от liahona.lds.org.

Исус Христос

Прокажен

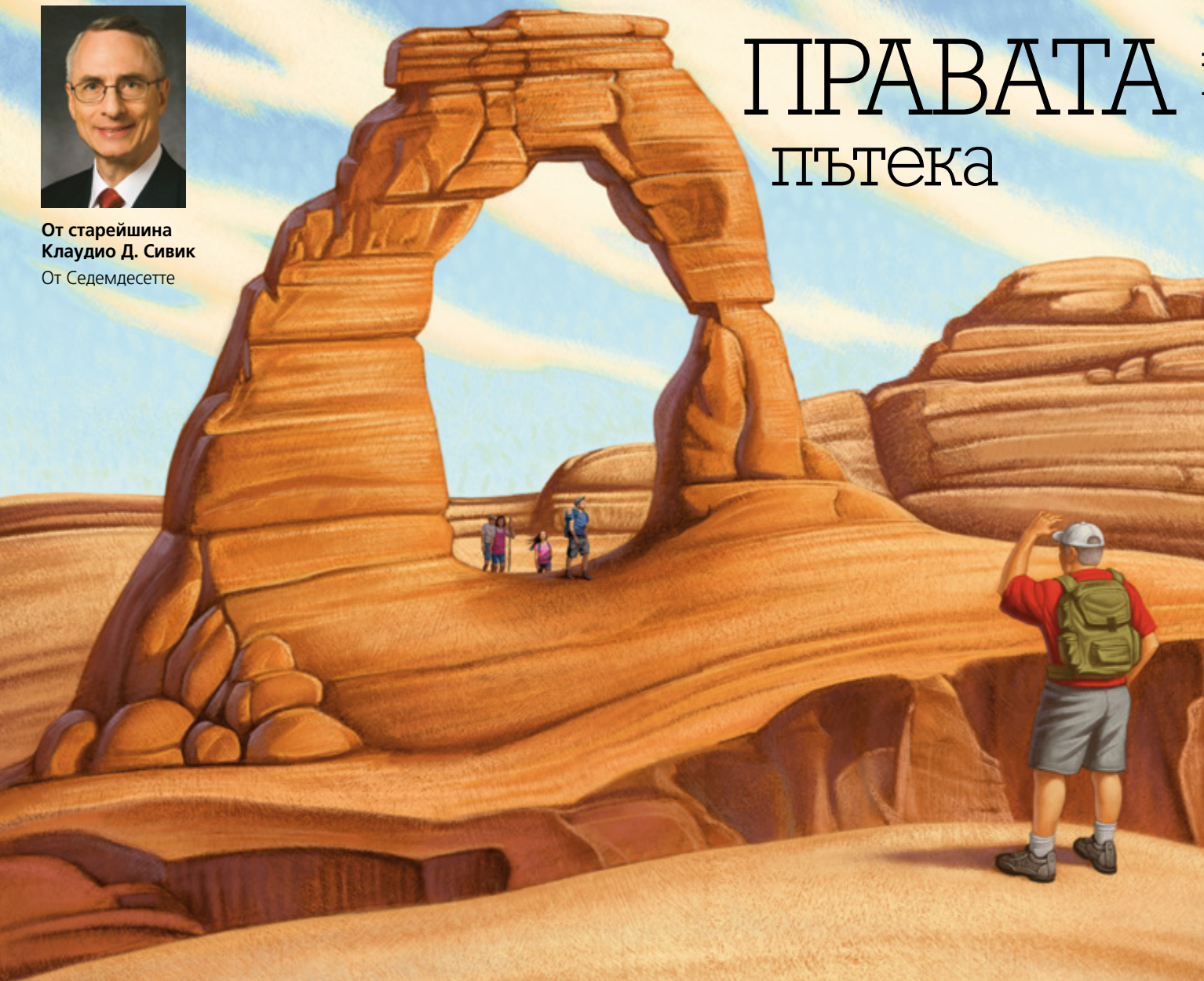

Тъщата на Петър

От старейшина
Клаудио Д. Сивик
От Седемдесетте

ПРАВАТА ПЪТЕКА

*„Чуйте словата на онзи Бог, Който ви създаде“
(У. и З. 43:23).*

Преди много години, семейството ми и аз посетихме Националния парк на арките в Юта, САЩ. Една от най-красивите и известни арки в парка се казва „Деликатната арка“, до която решихме да стигнем, като се изкатерим по планината.

Започнахме с ентузиазъм, но скоро другите искаха да си починат. Аз исках да стигна там по-скоро, и затова тръгнах сам. Без да обръщам внимание на пътеката, по която трябваше да вървя, аз започнах да следвам един човек, който видимо знаеше къде отива.

Пътеката стана по-трудна за изкачване. Сигурен бях, че семейството ми нямаше да се справи. Изведнъж, видях „Деликатната арка“, но за моя изненада,

не можех да я стигна. Пътеката, по която бях тръгнал, не водеше към нея.

Бях разочарован и си тръгнах обратно. С нетърпение изчаках да се срещна отново с групата си. Обясниха ми, че са следвали табелите по пътя и с внимание и усилие бяха стигнали до целта. За нещастие, аз бях поел по грешен път. Какъв урок получих само!

Не губете поглед от пътеката към вечен живот с вашия Небесен Отец. Следвайте принципите на Евангелието и заповедите, които научавате, и ще бъдете на правилната пътека към живот с Него завинаги. ■

От „Нека не поемаме по грешния път“, Лиахона, май 2014 г., с. 39–41.

Знам, че Исус ме обича

От Джейн Макбрайд Чоут

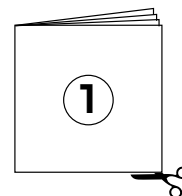
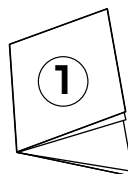
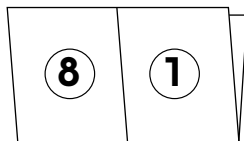
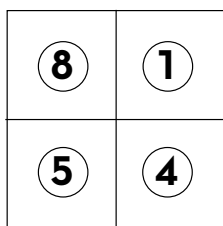
По истинска история

Лейни се опитваше
усилено да се държи
благоговейно в
Църквата. Но
беше изморена, а
краката ѝ шаваха.

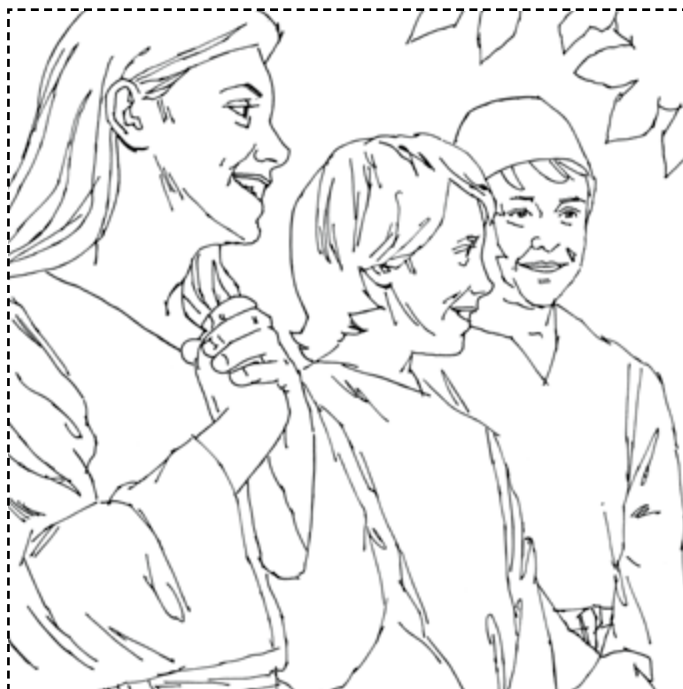

След като приключи причастието,
Лейни отвори книгата си за Исус. Тя
намери картината на Исус с малките
деца. Помогна ѝ да се почувства
вътрешно спокойна и щастлива.

Историята продължава на с. 79.

1-Изрежи

Книжката ми относно ИСУС

8

Спасителят ме обича, знам
От Тами Джемсън Криймър и Дерена Бел

5

Не го докоснах, не седях на коляното Му,
но Исус при все това е реален и за мен.

1

4

Любовта Му към малките деца,
знам, че изпитва и към мен.

4-Изрежи

3-Сгъни

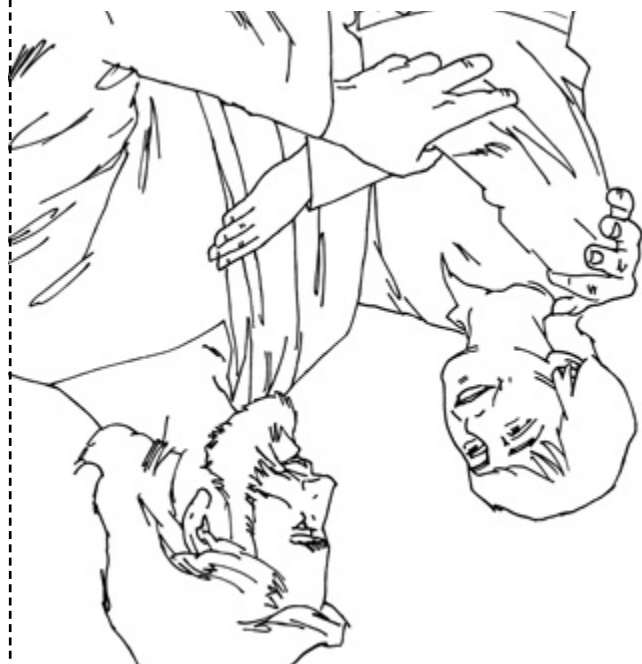
2-Сгъни

2 Преди много време, на едно красиво място,
дечица се събрали около Исус.

7 Давам сърцето си.
Спасителят ме обича, знам.

3 Той благославял и поучавал, а те чувствали
обичта Му. Всяко видяло сълезите Му.

6 Знам, Той е жив!
Ще Го следвам с вяра.

Сгъни

Сгъни

След като свърши събранието за причастие, Лейни попита майка си: „Защо ми е по-лесно да съм благоговейна, когато си гледам книжката за Исус?“

„Смятам, че това е защото тя ти напомня колко много те обича Исус“, отвърна мама.

Лейни кимна с глава. „Мислиш ли, че Исус знае, че аз също Го обичам?“, попита тя.

Мама я прегърна. „Да, сигурна съм, че знае това“. ■

Авторката живее в щата Колорадо, САЩ.

Този месец се навършват 100 години, от-
както Първото Президентство на сърчи
членовете да провеждат семейна домашна
вечер. Следната извадка произлиза от писмо
на Първото Президентство, представящо
семейната домашна вечер. Тя е издадена през
април 1915 г. и е отпечатана в Improvement
Era през юни 1915 г. (с. 733–734). Главните
букви и пунктуацията са осъвременени.

Скъпи братя и сестри,
Съветваме светиите от
последните дни да съблю-
дават по-отблизо Господ-
ната заповед, дадена в 68
раздел на Учение и Завети:

*„И отново, ако в Сион ...
има родители с деца, които
до осем годишна възраст
не са научени да разбират
учението за покаянието,
за вярата в Христа, Синът
на живия Бог, за кръще-
нието и дара на Светия
Дух чрез полагане на ръце,
грехът ще е върху главите
на родителите; ...*

*И те също трябва да
учат децата си да се мо-
лят и да ходят праведно
пред Господа“ (вж. У. и З.
68:25–28).*

Децата в Сион трябва
също и да спазват по-пълно
Господните заповеди, да-
дени на древен Израил и
потвърдени на светиите от
последните дни:

*„Почитай баща си и майка си,
за да се продължават дните ти
на земята, която ти дава Господ
твоя Бог“ (Изход 20:12).*

Тези откровения са приложими
с голяма сила за светиите от по-
следните дни, а от бащите и май-
ките в Църквата се изисква да учат
на тези заповеди и да ги прилагат
в домовете си.

За тази цел, ние съветваме и
увещаваме да се въведе „домашна

вечер“ в цялата Църква, през което
време бащите и майките могат да
събират заедно своите момчета и
момичета и да ги учат на Господно-
то слово. По този начин, те могат
да се запознаят по-цялостно с нуж-
дите и очакванията на семействата
си, като същото време запознават
себе си и своите деца по-пълно
с принципите на Евангелието на

100 ГОДИНИ семейна домашна вечер

Исус Христос. Семейната домаш-
на вечер следва да е посветена на
молитва, пеенето на химни, песни,
инструментална музика, четене на
Писанията, семейни теми и кон-
кретно напътствие относно прин-
ципите на Евангелието; на етичните
проблеми на живота, както и на
задълженията на деца и родители.
Тя трябва да е посветена на роди-
телите, дома, Църквата, обществото
и народа. За по-малките деца, може
да бъдат представяни подходящи

рецитирания, песни, истории и
игри. Може да бъде сервирана
лека почерпка, която често се
приготвя в дома.

Официалният тон и сериозността
трябва внимателно да бъдат отбяг-
вани, като цялото семейство трябва
да взима участие в дейностите.

Тези събирания ще предоставят
възможности за взаимно доверие

между родители и деца,
братя и сестри, както и ще
дава възможност за време
за предупреждения, съвет
и напътствие от родители-
те към техните момчета и
момичета. Тези събирания
ще дават възможност на
момчетата и момичетата
да почитат баща си и майка
си, и да изразяват благодар-
ността си за благословиите
на дома, така че Господното
обещание към тях да може
буквално да се изпълни, а
животът им да бъде удъл-
жен и щастлив. ...

Ние ... насърчаваме мла-
дежите да остават в дома
си същата тази вечер и да
използват енергията си да
правят вечерта поучителна,
полезна и интересна.

Ако светиите се подчи-
няват на този съвет, обе-
щаваме, че ще последват големи
благословии. Любовта у дома и
послушанието към родителите ще
нарастват. Вярата в сърцата на мла-
дежта на Израил ще се развива и те
ще се сдобият със сила да се борят
с нечестивите влияния и изкушения,
които ги обсаждат.

Ваши братя,
ДЖОЗЕФ Ф. СМИТ
АНТОН Х. ЛЪНД
ЧАРЛЗ У. ПЕНРОУЗ
Първото Президентство ■

ПРОЗРЕНИЯ

Как мога да превърна в приоритет семейната домашна вечер?

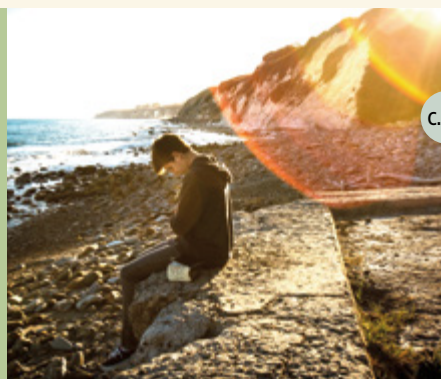
„Докато се трудите да усилвате семейството си и да развивате мир, спомнете си ... ежеседмичната семейна домашна вечер. Внимавайте да не превърнете семейната домашна вечер в мимолетна мисъл след един натоварен ден. Вземете решение всеки понеделник вечер семейството ви да бъде заедно къщи. Не позволявайте на делови ангажменти, спорт, допълнителни дейности, домашни или каквото и да било, да добива по-голяма важност от времето, което прекарвате заедно къщи със семейството си. Структурата на вечерта ви не е толкова важна, колкото вложеното време. Евангелието трябва да бъде преподавано както формално, така и неформално. Направете го значимо преживяване за всеки член на семейството“.

Също в този брой

ЗА ПЪЛНОЛЕТНИ МЛАДЕЖИ

ВЪРВЕТЕ С **вяра**

Тези четири прозрения от живота на Нефи може да ви вдъхнат увереност при вземане на лични решения.

с. 44

ЗА МЛАДЕЖИ

с. 50

БЛАГОДАРЕНИЕ НА **ДЖОЗЕФ**

Как се е променил животът ви благодарение на пророка Джозеф Смит? Вземете под внимание следните шест начина.

ЗА ДЕЦА

ЗНАМ, ЧЕ ИСУС МЕ ОБИЧА

Направете си своя собствена книжка, която да ви помага да сте благоговейни по време на събранията.

с. 76

ЦЪРКВАТА НА
ИСУС ХРИСТОС
НА СВЕТИТЕ
ОТ ПОСЛЕДНИТЕ ДНИ